Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (suuri jaosto)

22 päivänä syyskuuta 2020 *

[Teksti oikaistu 30.10.2020 annetulla määräyksellä]

Muutoksenhaku – Valtiontuki – SEUT 107 artiklan 3 kohdan c alakohta – SEUT 11 ja SEUT 194 artikla – Euratomin perustamissopimuksen 1 artikla, 2 artiklan c alakohta ja 106 A artiklan 3 kohta – Suunniteltu tuki Hinkley Point C -ydinvoimalaitokselle (Yhdistynyt kuningaskunta) – Päätös, jolla tuki todetaan sisämarkkinoille soveltuvaksi – Yhteisen edun mukainen tavoite – Euroopan unionin ympäristötavoitteet – Ympäristönsuojelun periaate, saastuttaja maksaa -periaate, ennaltavarautumisen periaate ja kestävyysperiaate – Asianomaisen taloudellisen toiminnan määrittäminen – Markkinahäiriö – Tuen oikeasuhteisuus – Investointituki ja toimintatuki – Tukiosuuksien määrittäminen – Takauksia koskeva tiedonanto

Asiassa C-594/18 P,

jossa on kyse Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 56 artiklaan perustuvasta valituksesta, joka on pantu vireille 21.9.2018,

Itävallan tasavalta, asiamiehenään aluksi G. Hesse, sittemmin F. Koppensteiner ja M. Klamert, avustajanaan H. Kristoferitsch, Rechtsanwalt,

valittajana,

ja jossa muina osapuolina ovat

Euroopan komissio, asiamiehinään É. Gippini Fournier, T. Maxian Rusche, P. Němečková ja K. Herrmann,

vastaajana ensimmäisessä oikeusasteessa,

Tšekin tasavalta, asiamiehinään M. Smolek, J. Vláčil, T. Müller ja I. Gavrilová,

Ranskan tasavalta, asiamiehinään aluksi D. Colas ja P. Dodeller, sittemmin P. Dodeller ja T. Stehelin,

Luxemburgin suurherttuakunta, asiamiehenään aluksi D. Holderer, sittemmin T. Uri, avustajanaan P. Kinsch, avocat,

Unkari, asiamiehenään M. Z. Fehér, avustajanaan P. Nagy, ügyvéd,

Puolan tasavalta, asiamiehenään B. Majczyna,

Slovakian tasavalta, asiamiehenään B. Ricziová,

* Oikeudenkäyntikieli: saksa.

Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta, asiamiehinään Z. Lavery ja S. Brandon, avustajinaan A. Robertson, QC, ja T. Johnston, barrister,

väliintulijoina ensimmäisessä oikeusasteessa,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (suuri jaosto),

toimien kokoonpanossa: presidentti K. Lenaerts, varapresidentti R. Silva de Lapuerta, jaostojen puheenjohtajat A. Arabadjiev, A. Prechal, M. Vilaras, M. Safjan, S. Rodin, L. S. Rossi ja I. Jarukaitis (esittelevä tuomari) sekä tuomarit T. von Danwitz, C. Toader, D. Šváby, K. Jürimäe, C. Lycourgos ja N. Piçarra,

julkisasiamies: G. Hogan,

kirjaaja: hallintovirkamies M. Krausenböck,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 28.1.2020 pidetyssä istunnossa esitetyn,

kuultuaan julkisasiamiehen 7.5.2020 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Itävallan tasavalta vaatii valituksessaan unionin tuomioistuinta kumoamaan unionin yleisen tuomioistuimen 12.7.2018 antaman tuomion Itävalta v. komissio (T-356/15, EU:T:2018:439; jäljempänä valituksenalainen tuomio), jolla unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi sen kanteen, jossa vaadittiin kumoamaan tukitoimenpiteestä SA.34947 (2013/C) (ex 2013/N), jonka Yhdistynyt kuningaskunta aikoo toteuttaa tukeakseen Hinkley Point C -ydinvoimalaitosta, 8.10.2014 annettu komission päätös (EU) 2015/658 (EUVL 2015, L 109, s. 44; jäljempänä riidanalainen päätös), jossa Euroopan komissio totesi, että kyseinen tukitoimenpide soveltui sisämarkkinoille SEUT 107 artiklan 3 kohdan c alakohdassa tarkoitetulla tavalla ja hyväksyi sen toteuttamisen.

Asian tausta

2 Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta ilmoitti 22.10.2013 kolme Hinkley Point -ydinvoimalaitoksen C-yksikön (jäljempänä Hinkley Point C) hyväksi toteutettua tukitoimenpidettä (jäljempänä kyseessä olevat toimenpiteet). Kyseessä olevien toimenpiteiden edunsaajana on NNB Generation Company Limited (jäljempänä NNBG), joka on EDF Energy plc:n (jäljempänä EDF) tytäryhtiö.

3 Ensimmäinen kyseessä olevista toimenpiteistä on NNBG:n ja Low Carbon Contracts Ltd:n, joka on yhteisö, jota kaikilla luvan saaneilla sähköntoimittajilla on yhdessä lakiin perustuva velvollisuus rahoittaa, välinen hinnanerosopimus, jolla pyritään takaamaan hintojen vakaus NNBG:n sähkönmyynnin osalta Hinkley Point C:n toimintavaiheen aikana. Toinen toimenpide on Yhdistyneen kuningaskunnan energia- ja ilmastonmuutosministerin ja NNBG:n sijoittajien välinen sopimus (jäljempänä valtion kanssa tehtävä sopimus), jolla täydennetään hinnanerosopimusta ja jossa määrätään, että jos sen seurauksena, että Hinkley Point C -ydinvoimalaitos ajetaan alas ennenaikaisesti poliittisista syistä, Low Carbon Contracts laiminlyö velvoitteensa maksaa erotusmaksu NNBG:n sijoittajille, kysymyksessä oleva ministeri maksaa korvauksen sijoittajille. Siinä määrätään myös

voitonjakomekanismeista. Kolmas toimenpide on Yhdistyneen kuningaskunnan luottotakuu NNBG:n liikkeeseen laskettaville joukkovelkakirjoille, ja sillä taataan, että vaatimukset täyttävän lainan pääoma ja korot maksetaan ajoissa.

4 Euroopan komissio päätti 18.12.2013 aloittaa kyseessä olevien toimenpiteiden osalta muodollisen tutkintamenettelyn. Tämä päätös julkaistiin Euroopan unionin virallisessa lehdessä 7.3.2014 (EUVL 2014, C 69, s. 60).

5 Komissio antoi 8.10.2014 riidanalaisen päätöksen, jonka 7 jaksossa se totesi, että kyseessä olevat toimenpiteet ovat SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea. Komissio tutki kyseisen päätöksen 9 ja 10 jaksossa, voitiinko nämä toimenpiteet todeta sisämarkkinoille soveltuviksi SEUT 107 artiklan 3 kohdan c alakohdan nojalla, ja päätteli, että näin on. Mainitun päätöksen 1 artiklan ensimmäisen kohdan sanamuoto on seuraava:

”Hinkley Point C:lle hinnanerosopimuksen, valtion kanssa tehtävän sopimuksen ja luottotakuun sekä kaikkien muiden tukimuotojen, joiden toteuttamista Yhdistynyt kuningaskunta suunnittelee, muodossa annettava tuki soveltuu sisämarkkinoille [SEUT] 107 artiklan 3 kohdan c alakohdassa tarkoitetulla tavalla.”

Asian käsittelyn vaiheet unionin yleisessä tuomioistuimessa ja valituksenalainen tuomio

6 Itävallan tasavalta nosti unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 6.7.2015 toimittamallaan kannekirjelmällä kanteen, jossa vaadittiin riidanalaisen päätöksen kumoamista.

7 Luxemburgin suurherttuakunta hyväksyttiin tukemaan väliintulijana Itävallan tasavallan vaatimuksia, kun taas Tšekin tasavalta, Ranskan tasavalta, Unkari, Puolan tasavalta, Romania, Slovakian tasavalta ja Yhdistynyt kuningaskunta hyväksyttiin tukemaan väliintulijoina komission vaatimuksia.

8 Itävallan tasavalta arvosteli komissiota siitä, että tämä on todennut kyseessä olevien toimenpiteiden soveltuvan sisämarkkinoille SEUT 107 artiklan 3 kohdan c alakohdassa tarkoitetulla tavalla, ja vetosi kanteensa tueksi kymmeneen kanneperusteeseen.

9 Valituksenalaisessa tuomiossa unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi kyseiset kymmenen kanneperustetta, minkä jälkeen se hylkäsi kanteen.

Asianosaisten vaatimukset unionin tuomioistuimessa

10 Itävallan tasavalta vaatii valituksessaan, että unionin tuomioistuin

– kumoaa kokonaisuudessaan valituksenalaisen tuomion

– hyväksyy riidanalaisesta päätöksestä nostetun kumoamiskanteen

– velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut ja

– velvoittaa kaikki väliintulijoina ensimmäisessä oikeusasteessa olleet muutoksenhakumenettelyyn osallistuvat vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan.

11 Luxemburgin suurherttuakunta vaatii, että unionin tuomioistuin

– hyväksyy valituksen kokonaisuudessaan ja kumoaa valituksenalaisen tuomion kokonaan

– hyväksyy täysin riidanalaisesta päätöksestä nostetun kumoamiskanteen ja

– velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

12 Komissio vaatii, että unionin tuomioistuin

– hylkää valituksen ja

– velvoittaa Itävallan tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

13 Tšekin tasavalta, Ranskan tasavalta, Unkari, Puolan tasavalta, Slovakian tasavalta ja Yhdistynyt kuningaskunta vaativat unionin tuomioistuinta hylkäämään valituksen.

Valituksen tarkastelu

Ensimmäinen valitusperuste

14 Itävallan tasavalta väittää ensimmäisessä valitusperusteessaan, että unionin yleinen tuomioistuin teki valituksenalaisessa tuomiossa oikeudellisen virheen siltä osin kuin se ei todennut, että uuden ydinvoimalaitoksen rakentaminen ei ole yhteisen edun mukainen tavoite.

Ensimmäisen valitusperusteen ensimmäinen osa

– Asianosaisten ja muiden osapuolten lausumat

15 Itävallan tasavalta, jota Luxemburgin suurherttuakunta tukee, arvostelee unionin yleistä tuomioistuinta siitä, että tämä on valituksenalaisen tuomion 79 kohdassa ja sitä seuraavissa kohdissa hylännyt sen väitteet, joilla pyrittiin kyseenalaistamaan riidanalaisen päätöksen 374 perustelukappaleessa esitetty komission arviointi, jonka mukaan ydinenergian edistäminen on yhteisen edun mukainen tavoite. Unionin yleinen tuomioistuin on tähän ratkaisuun tullakseen nojautunut virheellisesti siihen lähtökohtaan, että arvioitaessa sitä, onko ydinenergian edistäminen tavoite, johon jäsenvaltiot voivat pyrkiä valtiontuilla, kysymys ei ole siitä, onko kyseinen tavoite kaikkien jäsenvaltioiden tai niistä suurimman osan edun mukainen, vaan siitä, että määritetään, onko kyse yleisestä edusta eikä pelkästään tuensaajan yksityisestä edusta.

16 Unionin yleinen tuomioistuin on näin tehdessään sivuuttanut SEUT 107 artiklan 3 kohdan c alakohdan soveltamista koskevat komission käytännön ja hallitsevan oikeuskäytännön, joiden mukaan kaikella tuella on lähtökohtaisesti pyrittävä yhteisen edun mukaiseen tavoitteeseen tai unionin yhteisen edun, joka vastaa kaikkien jäsenvaltioiden yhteistä etua, mukaiseen tavoitteeseen.

17 Komissio, Tšekin tasavalta, Ranskan tasavalta, Unkari, Puolan tasavalta, Slovakian tasavalta ja Yhdistynyt kuningaskunta katsovat, ettei ensimmäisen valitusperusteen tämä osa ole perusteltu.

– Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

18 SEUT 107 artiklan 3 kohdan c alakohdan sanamuodon mukaan sisämarkkinoille soveltuvana voidaan pitää tukea tietyn taloudellisen toiminnan tai talousalueen kehityksen edistämiseen, jos tuki ei muuta kaupankäynnin edellytyksiä yhteisen edun kanssa ristiriitaisella tavalla.

19 Jotta valtiontuen voidaan katsoa soveltuvan sisämarkkinoille kyseisen määräyksen mukaisesti, sen on siis täytettävä kaksi edellytystä, joista ensimmäisen mukaan sillä on edistettävä tietyn taloudellisen toiminnan tai talousalueen kehitystä ja joista toisen, kielteisesti muotoillun edellytyksen mukaan sillä ei saa muuttaa kaupankäynnin edellytyksiä yhteisen edun kanssa ristiriitaisella tavalla.

20 Toisin kuin SEUT 107 artiklan 3 kohdan b alakohdassa, jossa määrätään, että sisämarkkinoille soveltuvana voidaan pitää tukea Euroopan yhteistä etua koskevan tärkeän hankkeen edistämiseen tai jäsenvaltion taloudessa olevan vakavan häiriön poistamiseen, SEUT 107 artiklan 3 kohdan c alakohdassa ei siis aseteta tuen soveltuvuuden edellytykseksi sitä, että tuella pyritään yhteisen edun mukaiseen tavoitteeseen, mikä ei vaikuta siihen, että komission tällä perusteella tekemissä päätöksissä on huolehdittava siitä, että unionin oikeutta noudatetaan.

21 Päinvastoin kuin Itävallan tasavalta väittää, unionin tuomioistuin ei ole nojautunut Itävallan tasavallan mainitsemissa tuomioissa sellaisen edellytyksen olemassaoloon, jonka mukaan tuella on pyrittävä yhteisen edun mukaiseen tavoitteeseen. Unionin tuomioistuin näet huomautti 17.9.1980 antamassaan tuomiossa Philip Morris Holland v. komissio (730/79, EU:C:1980:209, 24–26 kohta); 24.2.1987 antamassaan tuomiossa Deufil v. komissio (310/85, EU:C:1987:96, 18 kohta) ja 19.9.2002 antamassaan tuomiossa Espanja v. komissio (C-113/00, EU:C:2002:507, 67 kohta) lähinnä, että komissiolla on harkintavaltaa, jonka käyttäminen edellyttää taloudellisten ja yhteiskunnallisten kysymysten monitahoisia arviointeja (ks. tuomio 8.3.2016, Kreikka v. komissio, C-431/14 P, EU:C:2016:145, 68 kohta), jotka on suoritettava unionin asiayhteydessä, mutta se ei katsonut, kuten julkisasiamies on ratkaisuehdotuksensa 65–71 kohdassa todennut, että komission on tarkastettava, pyritäänkö suunnitellulla tuella yhteisen edun mukaiseen tavoitteeseen.

22 Komission käytännöstä on huomautettava, että puitteita tutkimus- ja kehitystyöhön sekä innovaatiotoimintaan myönnettävälle valtiontuelle (EUVL 2014, C 198, s. 1), suuntaviivoja valtiontuesta ympäristönsuojelulle ja energia-alalle vuosina 2014–2020 (EUVL 2014, C 200, s. 1), [Euroopan unionin] suuntaviivoja valtiontukisääntöjen soveltamisesta laajakaistaverkkojen nopean käyttöönoton yhteydessä (EUVL 2013, C 25, s. 1) ja alueellisia valtiontukia koskevia suuntaviivoja vuosille 2014–2020 (EUVL 2013, C 209, s. 1), joihin Itävallan tasavalta on vedonnut, ei voida soveltaa kyseessä oleviin toimenpiteisiin, koska yksikään näistä välineistä ei koske ydinvoimalaitoksen toiminnan tukemiseen tarkoitettuja tukia.

23 Itävallan tasavalta viittaa lisäksi komission asiakirjaan, jonka otsikko on ”Taloudellisen arvioinnin yhteiset periaatteet: valtiontuen yhteismarkkinoille soveltuvuus EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan mukaisesti” ja jossa tarkastellaan arviointimenetelmää, jonka ensimmäisessä vaiheessa selvitetään, pyritäänkö kyseisellä tuella selkeästi määriteltyyn yhteisen edun mukaiseen tavoitteeseen.

24 Vaikka tällainen asiakirja voitaisiin ymmärtää puitteina tai tiedonantona, josta komissio ei voi lähtökohtaisesti poiketa sillä uhalla, että sen mahdollisesti katsottaisiin loukanneen yhdenvertaisen kohtelun tai luottamuksensuojan kaltaisia yleisiä oikeusperiaatteita (ks. vastaavasti tuomio 8.3.2016, Kreikka v. komissio, C-431/14 P, EU:C:2016:145, 69 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen), on kuitenkin todettava, ettei komissio voi missään tapauksessa supistaa kyseisillä välineillä perusteettomasti SEUT 107 artiklan 3 kohdan c alakohdan ulottuvuutta määräämällä, että kyseistä määräystä on sovellettava tavalla, joka on ristiriidassa tämän tuomion 20 kohdassa esitetyn kanssa (ks. vastaavasti tuomio 11.9.2008, Saksa ym. v. Kronofrance, C-75/05 P ja C-80/05 P, EU:C:2008:482, 65 kohta).

25 Siltä osin kuin Itävallan tasavalta moittii unionin tuomioistuinta siitä, että tämä on poikennut komission päätöskäytännöstä, on lisäksi huomautettava, että sitä, täyttääkö tuki SEUT 107 artiklan 3 kohdan c alakohdassa määrätyt soveltamisedellytykset, on arvioitava juuri kyseisen määräyksen perusteella eikä komission aikaisemman käytännön valossa (tuomio 21.7.2011, Freistaat Sachsen ja Land Sachsen-Anhalt v. komissio, C-459/10 P, ei julkaistu, EU:C:2011:515, 38 kohta).

26 Koska SEUT 107 artiklan 3 kohdan c alakohdassa ei edellytetä, että jotta suunniteltu tuki voidaan todeta sisämarkkinoille soveltuvaksi, sillä on pyrittävä yhteisen edun mukaiseen tavoitteeseen, ensimmäisen valitusperusteen ensimmäinen osa on perusteeton.

Ensimmäisen valitusperusteen toinen osa

– Asianosaisten ja muiden osapuolten lausumat

27 Itävallan tasavalta, jota Luxemburgin suurherttuakunta tukee, arvostelee unionin yleistä tuomioistuinta siitä, että tämä on todennut valituksenalaisen tuomion 97 kohdassa, että ”kun otetaan huomioon Euratomin perustamissopimuksen 1 artiklan toinen kohta ja 2 artiklan c alakohta, – – komissio ei ole tehnyt virhettä katsoessaan, että Yhdistyneellä kuningaskunnalla oli oikeus määrittää ydinenergian edistäminen ja tarkemmin uuden ydinenergian tuotantokapasiteetin rakentaminen SEUT 107 artiklan 3 kohdan c alakohdassa tarkoitetuksi yleisen edun mukaiseksi tavoitteeksi”.

28 Se väittää tältä osin, ettei tavoite, joka koskee ydinenergian edistämistä ydinvoimalaitosten rakentamiseen myönnettävällä tuella, perustu Euratomin perustamissopimukseen eikä se ole kaikille jäsenvaltioille yhteinen tavoite. Ydinenergiaan sijoittamiseen ja ydinvoimalaitosten rakentamiseen myönnettäviä valtiontukia ei mainita Euratomin perustamissopimuksen 2 artiklan c alakohdassa eikä missään muussakaan kyseisen perustamissopimuksen määräyksessä. Unionin yleinen tuomioistuin on tulkinnut kyseistä Euratomin perustamissopimuksen 2 artiklan c alakohtaa valikoivasti jättämällä ottamatta huomioon, että kyseinen määräys ei koske uusien ydinenergian tuotantokapasiteettien luomista vaan ”peruslaitosten rakentamis[ta]” ja ”ydinenergian kehittämis[tä]”. Ydinenergian edistäminen siten, että myönnetään tukea uusien tuotantokapasiteettien luomiseen, ei siis ole yhteisen edun eikä unionin yleisen edun mukaista.

29 Komissio, Tšekin tasavalta, Ranskan tasavalta, Unkari, Puolan tasavalta, Slovakian tasavalta ja Yhdistynyt kuningaskunta katsovat, ettei ensimmäisen valitusperusteen tämä osa ole perusteltu.

– Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

30 Kuten ensimmäisen valitusperusteen ensimmäisen osan tutkinnasta ilmenee, SEUT 107 artiklan 3 kohdan c alakohdassa ei aseteta tuen kyseisen määräyksen mukaisen soveltuvuuden edellytykseksi sitä, että suunnitellulla tuella pyritään yhteisen edun mukaiseen tavoitteeseen. Tästä syystä myös ensimmäisen valitusperusteen toinen osa on perusteeton.

31 Kyseinen osa ei voi menestyä myöskään siltä osin kuin siinä väitetään, että Euratomin perustamissopimuksessa ei sallita sitä, että valtiontuen myöntäminen ydinvoimalaitosten rakentamiseen tai uusien ydinenergian tuotantokapasiteettien luomiseen hyväksytään SEUT 107 artiklan 3 kohdan c alakohdan nojalla.

32 Ensinnäkin on näet huomautettava, että Euratomin perustamissopimuksella ja EUT-sopimuksella on sama oikeudellinen arvo, mikä ilmenee Euratomin perustamissopimuksen 106 A artiklan 3 kohdasta, jonka mukaan EU-sopimuksen ja EUT-sopimuksen määräyksillä ei poiketa Euratomin perustamissopimuksen määräyksistä. Kuten julkisasiamies on ratkaisuehdotuksensa 37 ja 38 kohdassa todennut, Euratomin perustamissopimus on alakohtainen perustamissopimus, jolla on tarkoitus edistää ydinenergian kehittämistä, kun taas EUT-sopimuksella on paljon kauaskantoisemmat tavoitteet ja siinä annetaan unionille laaja toimivalta useilla aloilla ja sektoreilla, joten SEU-sopimuksen sääntöjä sovelletaan ydinenergia-alalla silloin, kun Euratomin perustamissopimuksessa ei ole erityissääntöjä. Koska Euratomin perustamissopimuksessa ei ole valtiontukisääntöjä, SEUT 107 artiklaa voidaan näin ollen soveltaa tällä alalla, kuten unionin yleinen tuomioistuin on perustellusti todennut valituksenalaisen tuomion 73 kohdassa.

33 Toiseksi on todettava, että Euratomin perustamissopimuksen johdanto-osassa todetaan, että sillä on tarkoitus luoda edellytykset voimakkaan ydinteollisuuden kehittämiselle, ja sen 1 artiklan toisessa kohdassa määrätään, että ”yhteisön päämääränä on toteuttamalla ydinteollisuuden nopeaa rakentamista ja kasvua varten tarvittavat edellytykset myötävaikuttaa elintason nousuun jäsenvaltioissa ja yhteyksien kehittämiseen muiden maiden kanssa”. Kyseisen perustamissopimuksen 2 artiklan c alakohdassa määrätään, että yhteisö päämääränsä toteuttamiseksi ”helpottaa investointeja ja varmistaa ydinenergian kehittämisessä tarvittavien peruslaitosten rakentamisen yhteisössä erityisesti kannustamalla yritysten aloitteita”. Ydinenergia-alan investointeja koskevista mainitun perustamissopimuksen 40 ja 41 artiklasta, kun niitä luetaan yhdessä saman sopimuksen liitteessä II olevan 11 kohdan kanssa, ilmenee lisäksi, että perustamissopimuksessa määrätään investoinneista uusiin laitoksiin tai kaikentyyppisten ja kaikkeen käyttöön tarkoitettujen ydinreaktoreiden korvaamiseen. Tästä seuraa, että tavoitteet, joihin Euratomin perustamissopimuksella pyritään, kattavat ydinvoimalaitosten rakentamisen tai uusien ydinenergian tuotantokapasiteettien luomisen, joten valtiontuen myöntäminen niihin ei ole kyseisten tavoitteiden vastaista.

Ensimmäisen valitusperusteen kolmas osa

– Asianosaisten ja muiden osapuolten lausumat

34 Itävallan tasavalta, jota Luxemburgin suurherttuakunta tukee, arvostelee unionin yleistä tuomioistuinta siitä, että tämä on valituksenalaisen tuomion 517 kohdassa hylännyt sen väitteen, jonka mukaan ympäristönsuojelun periaate, ennalta varautumisen periaate, saastuttaja maksaa -periaate ja kestävyysperiaate ovat esteenä sille, että ydinvoimalaitoksen rakentamiseen ja toimintaan myönnetään valtiontukea, sillä perusteella, että tällainen tulkinta ei ole Euratomin perustamissopimuksen 106 A artiklan 3 kohdan mukainen.

35 Lausuessaan näin unionin yleinen tuomioistuin on Itävallan tasavallan mukaan toiminut niiden omien, valituksenalaisen tuomion 72 kohtaan sisältyvien perustelujensa vastaisesti, joiden mukaan Euratomin perustamissopimuksen määräykset ovat erityissääntöjä EUT-sopimuksen määräyksiin nähden, kun se on katsonut, ettei velvollisuutta ottaa huomioon EUT-sopimuksen tavoitteet ole olemassa, selittämättä, mistä Euratomin perustamissopimuksen määräyksestä näillä tavoitteilla poiketaan.

36 Koska SEUT 107 artiklan katsotaan soveltuvan kyseessä olevien toimenpiteiden kaltaisiin valtiontukiin, komission olisi sovellettava myös muita EUT-sopimuksen määräyksiä, joissa vahvistetaan SEUT 11 ja SEUT 194 artiklassa mainitun ympäristönsuojelun tavoitteen kaltaisia tavoitteita, ja otettava huomioon niiden vaatimukset. Koska Euratomin perustamissopimuksessa ei tarjota erityistä välinettä ympäristönsuojelun ja terveydensuojelun tavoitteiden saavuttamiseen, unionin yleisen tuomioistuimen olisi pitänyt ottaa huomioon nämä tavoitteet ja niiden yhteydessä ennalta varautumisen periaate, saastuttaja maksaa -periaate ja kestävyysperiaate arvioidakseen, pyritäänkö kyseessä olevilla toimenpiteillä yhteisen edun mukaiseen tavoitteeseen, ja sen olisi tällöin pitänyt ottaa huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjan (jäljempänä perusoikeuskirja) 37 artikla ja unionin tuomioistuimen oikeuskäytäntö, jonka mukaan terveyden- ja ympäristönsuojelu ovat olennaisia tavoitteita.

37 Itävallan tasavalta toteaa vastauskirjelmässään vielä, että ydinenergian kehittämisen tavoitetta, joka on esitetty Euratomin perustamissopimuksen 2 artiklassa, on sovellettava unionin oikeuden ja erityisesti EUT-sopimuksen määräysten mukaisesti. Kyseinen artikla, sellaisena kuin unionin yleinen tuomioistuin on sitä tulkinnut, on kuitenkin ristiriidassa EUT-sopimuksen niiden tavoitteiden kanssa, jotka koskevat energiatehokkuuden sekä uusien ja uusiutuvien energialähteiden kehittämisen edistämistä, sekä ympäristön- ja terveydensuojelun, saastuttaja maksaa -periaatteen, ennalta varautumisen periaatteen ja kestävyysperiaatteen kanssa.

38 Komissio, Tšekin tasavalta, Ranskan tasavalta, Unkari, Puolan tasavalta, Slovakian tasavalta ja Yhdistynyt kuningaskunta katsovat, ettei ensimmäisen valitusperusteen tämä osa ole perusteltu.

– Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

39 Koska SEUT 107 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaan sen edellytykseksi, että tuki on kyseisen määräyksen nojalla sisämarkkinoille soveltuva, ei ole asetettu sitä, että suunnitelulla tuella pyritään yhteisen edun mukaiseen tavoitteeseen, kuten ensimmäisen valitusperusteen ensimmäisen osan tutkinnasta ilmenee, myös kyseisen valitusperusteen kolmas osa on perusteeton siltä osin kuin Itävallan tasavalta, jota Luxemburgin suurherttuakunta tukee, moittii sillä unionin yleistä tuomioistuinta siitä, että tämä on soveltanut kyseistä määräystä virheellisesti, koska se ei ole ottanut huomioon ympäristönsuojelun periaatetta, ennalta varautumisen periaatetta, saastuttaja maksaa -periaatetta ja kestävyysperiaatetta arvioidakseen, pyrittiinkö kyseessä olevilla toimenpiteillä yhteisen edun mukaiseen tavoitteeseen.

40 Siltä osin kuin Itävallan tasavalta väittää ensimmäinen valitusperusteen tässä osassa lähinnä, että unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen hylätessään Euratomin perustamissopimuksen 106 A artiklan 3 kohdan nojalla Itävallan tasavallan väitteen, jonka mukaan ympäristönsuojeluperiaate, ennalta varautumisen periaate, saastuttaja maksaa -periaate ja kestävyysperiaate ovat esteenä sille, että ydinvoimalalaitoksen rakentamiseen tai toimintaan myönnetään valtiontukea, on lisäksi huomautettava, ettei kyseisessä perustamissopimuksessa ole vahvistettu tällaisia periaatteita. Ympäristönsuojeluun liittyen mainitun perustamissopimuksen III luku, jonka otsikko on ”Terveyden suojelu”, sisältää pelkästään määräyksiä, jotka koskevat muun muassa perusnormeja väestön ja työntekijöiden terveyden suojelemiseksi ionisoivan säteilyn aiheuttamilta vaaroilta, radioaktiivisuustason jatkuvaa valvontaa ilmassa, vedessä ja maaperässä sekä perusnormien noudattamisen valvontaa. Saman perustamissopimuksen 37 artiklan ensimmäisessä kohdassa määrätään erityisesti, että ”jokaisen jäsenvaltion on toimitettava komissiolle yleiset tiedot missä tahansa muodossa olevan radioaktiivisen jätteen hävittämistä koskevista suunnitelmista sen arvioimiseksi, aiheuttaako suunnitelman toteuttaminen veden, maaperän tai ilman radioaktiivista saastumista toisen jäsenvaltion alueella”.

41 On kuitenkin todettava, ettei näissä määräyksissä käsitellä kattavasti ydinenergia-alaa koskevia ympäristökysymyksiä. Euratomin perustamissopimus ei siis ole esteenä unionin oikeuden ympäristösääntöjen soveltamiselle tällä alalla.

42 Kuten Itävallan tasavalta, jota Luxemburgin suurherttuakunnan tukee, pääosin väittää, Euratomin perustamissopimuksen 106 A artiklan 3 kohta ei voi etenkään estää sitä, että sovelletaan muun muassa perusoikeuskirjan 37 artiklaa, jonka mukaan ”ympäristönsuojelun korkea taso ja ympäristön laadun parantaminen on sisällytettävä unionin politiikkoihin ja varmistettava kestävän kehityksen periaatteen mukaisesti”, SEUT 11 artiklaa, jonka mukaan ympäristönsuojelua koskevat vaatimukset on sisällytettävä unionin politiikan ja toiminnan määrittelyyn ja toteuttamiseen, erityisesti kestävän kehityksen edistämiseksi, ja SEUT 194 artiklan 1 kohtaa, jonka mukaan unionin energiapolitiikassa on otettava huomioon ympäristön säilyttämistä ja sen tilan parantamista koskeva vaatimus. Tätä vaatimusta, joka on ilmaistu sekä perusoikeuskirjassa että EUT-sopimuksessa, ja siitä johtuvia Itävallan tasavallan esiin tuomia periaatteita sovelletaan siis ydinenergia-alalla (ks. analogisesti tuomio 27.10.2009, ČEZ, C-115/08, EU:C:2009:660, 87–91 kohta).

43 Sama koskee unionin johdetun oikeuden ympäristösäännöksiä. Ydinvoimalaitoksiin ja muihin ydinreaktoreihin sovelletaan siten tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista 13.12.2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/92/EU (EUVL 2012, L 26, s. 1) säännöksiä, joiden mukaan tiettyjen hankkeiden ympäristövaikutukset on arvioitava (ks. vastaavasti tuomio 29.7.2019, Inter-Environnement Wallonie ja Bond Beter Leefmilieu Vlaanderen, C-411/17, EU:C:2019:622, 76 kohta).

44 Unionin tuomioistuin on lisäksi jo katsonut, ettei valtiontukea, jolla rikotaan unionin oikeuden määräyksiä tai säännöksiä taikka yleisiä periaatteita, voida todeta sisämarkkinoille soveltuvaksi (ks. vastaavasti tuomio 15.4.2008, Nuova Agricast, C-390/06, EU:C:2008:224, 50 ja 51 kohta).

45 Tästä seuraa, että koska SEUT 107 artiklan 3 kohdan c alakohtaa sovelletaan valtiontukeen Euratomin perustamissopimuksen soveltamisalaan kuuluvalla ydinenergia-alalla, sellaista kyseisen alan piiriin kuuluvaa taloudellista toimintaa varten myönnettyä valtiontukea, jonka tutkiminen paljastaa, että sillä rikotaan unionin oikeuden ympäristösääntöjä, ei voida todeta kyseisen määräyksen nojalla sisämarkkinoille soveltuvaksi.

46 Unionin yleinen tuomioistuin on siis valituksenalaisen tuomion 517 kohdassa hylännyt virheellisesti Itävallan tasavallan väitteen, jonka mukaan ympäristönsuojelun periaate, ennalta varautumisen periaate, saastuttaja maksaa -periaate ja kestävyysperiaate ovat esteenä sille, että ydinvoimalaitoksen rakentamiseen ja toimintaan myönnetään valtiontukea, sillä perusteella, että tällainen tulkinta ei sen mukaan ole Euratomin perustamissopimuksen 106 A artiklan 3 kohdan mukainen.

47 On kuitenkin muistutettava, että vaikka unionin yleisen tuomioistuimen esittämät perustelut olisivat unionin oikeuden vastaisia, valitus on hylättävä, jos tuomiolauselman tueksi on sellaisia muita perusteluita, että siitä ilmenevä lopputulos on perusteltu (ks. vastaavasti tuomio 9.6.1992, Lestelle v. komissio, C-30/91 P, EU:C:1992:252, 28 kohta; tuomio 26.3.2009, SELEX Sistemi Integrati v. komissio, C-113/07 P, EU:C:2009:191, 81 kohta ja tuomio 18.7.2013, komissio ym. v. Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P ja C-595/10 P, EU:C:2013:518, 150 kohta).

48 On huomautettava, että yhtäältä SEUT 194 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa määrätään, että sisämarkkinoiden toteuttamisen ja toiminnan yhteydessä unionin energiapolitiikalla pyritään varmistamaan energiamarkkinoiden toimivuus ja energian toimitusvarmuus unionissa. Unionin tuomioistuin on tässä yhteydessä jo huomauttanut, että SEUT 194 artiklan 1 kohdan b alakohdassa määritellään energian toimitusvarmuus unionissa yhdeksi unionin energiapolitiikan keskeiseksi tavoitteeksi (tuomio 29.7.2019, Inter-Environnement Wallonie ja Bond Beter Leefmilieu Vlaanderen, C-411/17, EU:C:2019:622, 156 kohta). Toisaalta SEUT 194 artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa määrätään, että Euroopan parlamentin ja neuvoston toteuttamat toimenpiteet eivät vaikuta jäsenvaltion oikeuteen määritellä energiavarojensa hyödyntämisen ehdot, jäsenvaltion eri energialähteiden välillä tekemiin valintoihin eivätkä jäsenvaltion energiahuollon yleiseen rakenteeseen, sulkematta pois sitä mahdollisuutta, että jäsenvaltio valitsee ydinenergian.

49 [sellaisena kuin se on oikaistuna 30.10.2020 annetulla määräyksellä] Koska jäsenvaltiot voivat kyseisten EUT-sopimuksen määräysten mukaan valita ydinenergian, on ilmeistä, että ympäristöä koskevat unionin oikeuden tavoitteet ja periaatteet ja Euratomin perustamissopimuksen tavoitteet, jotka on palautettu mieleen tämän tuomion 33 kohdassa, eivät ole ristiriidassa keskenään, joten – toisin kuin Itävallan tasavalta väittää – ympäristönsuojelun periaatteen, ennalta varautumisen periaatteen, saastuttaja maksaa -periaatteen ja kestävyysperiaatteen ei kaikissa tapauksissa voida katsoa olevan esteenä sille, että ydinvoimalaitoksen rakentamiseen tai toimintaan myönnetään valtiontukea.

50 Tästä seuraa, että tämän tuomion 46 kohdassa määritetyllä unionin yleisen tuomioistuimen tekemällä oikeudellisella virheellä ei ole vaikutusta tämän tuomion 40 kohdassa mainitun Itävallan tasavallan väitteen hylkäämisen perusteltavuuteen eikä siis valituksenalaisen tuomion tuomiolauselmaan, joten ensimmäisen valitusperusteen kolmas osa on tältä osin tehoton.

51 Ensimmäinen valitusperuste on näin ollen hylättävä.

Toinen valitusperuste

52 Itävallan tasavalta väittää toisessa valitusperusteessaan, että kyseessä olevien toimenpiteiden on virheellisesti katsottu olevan sisämarkkinoille soveltuvia SEUT 107 artiklan 3 kohdan c alakohdan nojalla. Unionin yleinen tuomioistuin on näet valituksenalaisessa tuomiossa määritellyt virheellisesti kyseisessä määräyksessä tarkoitetun merkityksellisen taloudellisen toiminnan ja jättänyt tarkastamatta, onko kyse markkinahäiriöstä.

Asianosaisten ja muiden osapuolten lausumat

53 Tämän valitusperusteen ensimmäisessä osassa Itävallan tasavalta, jota Luxemburgin suurherttuakunta tukee, arvostelee unionin yleistä tuomioistuinta siitä, että tämä on katsonut, että tuen soveltavuuden tutkinta ei koske niinkään tuettua taloudellista toimintaa vaan tavoiteltua yleistä etua, ja huomauttanut siten valituksenalaisen tuomion 105 kohdassa, että komissio oli katsonut, että Hinkley Point C:n rakentamisella oli tarkoitus kehittää taloudellista toimintaa SEUT 107 artiklan 3 kohdan c alakohdassa tarkoitetulla tavalla, vaikka kyseinen toimielin ei ollut riidanalaisessa päätöksessä rajannut kyseessä olevilla toimenpiteillä edistettyä toimintaa ja se on siis rikkonut kyseistä määräystä. Unionin yleinen tuomioistuin ei myöskään ole esittänyt arviointiaan siitä, mitä tämä toiminta on, joten valituksenalaisen tuomion perustelut ovat tältä osin puutteelliset.

54 Itävallan tasavalta, jota Luxemburgin suurherttuakunta tukee, arvostelee toisen valitusperusteen toisessa osassa unionin yleistä tuomioistuinta siitä, että tämä on valituksenalainen tuomion 139 ja 144 kohdassa katsonut, että SEUT 107 artiklan 3 kohdan c alakohdassa tarkoitettuna asiaomaisena taloudellisena toimintana on ydinenergian edistäminen, ja rajoittanut siten tuen soveltuvuuden tutkintaa.

55 Se taloudellinen toiminta, joka olisi pitänyt ottaa huomioon arvioitaessa kyseessä olevien toimenpiteiden soveltuvuutta, on Itävallan tasavallan mukaan energiantuotanto, koska ilmaisulla ”taloudellinen toiminta” tarkoitetaan vaihdettavissa olevia tuotteita valmistavien yritysten ryhmää, koska asetuksen (EY) N:o 794/2004 muuttamisesta valtiontuen ilmoituslomakkeiden ja tietolomakkeiden osalta 27.11.2015 annetussa komission asetuksessa (EU) N:o 2015/2282 (EUVL 2015, L 325, s. 1) mainitaan NACE-koodiin viitaten kyseinen toiminnan ala eikä ydinvoimalaitoksia, koska valtiontukea koskevia poikkeuksia on tulkittava suppeasti, koska komission suuntaviivoissa valtiontuesta ympäristönsuojelulle ja energia-alalle vuosina 2014–2020 todetaan, että tuella uusiutuviin energialähteisiin on edistettävä kyseisen alan kehittämistä, ja koska komissio perustaa yleisesti arviointinsa ottamalla lähtökohdaksi sähkömarkkinat. Jos unionin yleinen tuomioistuin olisi arvioinut kyseessä olevia toimenpiteitä sen perusteella, miten niillä edistetään sähköntuotantoalan kehittämistä, se olisi kuitenkin tullut toiseen johtopäätökseen etenkin siitä, oliko tukea pidettävä hyväksyttävänä ja oikeasuhteisena.

56 Itävallan tasavalta, jota Luxemburgin suurherttuakunta tukee, väittää toisen valitusperusteen toisessa osassa, että unionin yleinen tuomioistuin on katsonut valituksenalaisen tuomion 151 ja 240 kohdassa virheellisesti, että markkina-häiriö ei ole välttämätön edellytys tuen soveltuvuudelle ja että tässä tapauksessa investointeja uuteen ydinenergian tuotantokapasiteettiin ei olisi toteutettu riittävän nopeasti ilman Yhdistyneen kuningaskunnan toteuttamia toimia.

57 Komissio ja Slovakian tasavalta katsovat, että ensimmäinen osa on jätettävä tutkimatta. Komission mukaan tämä osa ei täytä vaatimuksia, joiden mukaan valituksessa on ilmoitettava täsmällisesti arvostelun kohteena olevat valituksenalaisen tuomion kohdat ja siinä on oltava suppea mutta ymmärrettävä selostus valitusperusteista. Eräillä väitteillä pyritään komission mukaan lisäksi riitauttamaan riidanalainen päätös eikä valituksenalaista tuomiota. Slovakian tasavallan mukaan

mainitussa osassa tuodaan esiin riidanalaisessa päätöksessä olevia virheitä, joita ei voitu ottaa huomioon viran puolesta, tai siitä tavasta riippuen, jolla kyseinen osa ymmärretään, siinä vain toistetaan ensimmäisessä oikeusasteessa esitetty väite.

58 Komissio, Tšekin tasavalta, Ranskan tasavalta, Unkari, Puolan tasavalta, Slovakian tasavalta ja Yhdistynyt kuningaskunta väittävät asiakysymyksen osalta, ettei toinen valitusperuste ole perusteltu.

Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

59 Toisen valitusperusteen ensimmäisen osan tutkittavaksi ottamisesta on huomautettava aluksi, että kyseisessä osassa mainitaan valituksenalaisen tuomion 105 kohta. Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 169 artiklan 2 kohdan vaatimukset siis täyttyvät. Tämän jälkeen on todettava, että vaikka Itävallan tasavalta arvostelee ensimmäisen osan tueksi komissiota siitä, ettei tämä ole täsmentänyt, mikä oli se taloudellinen toiminta, jota kyseessä olevilla toimenpiteillä edistettiin, mainitulla osalla pyritään kokonaisuudessaan siihen, että unionin tuomioistuin toteaa, ettei unionin yleinen tuomioistuin ole tuonut esiin tätä puutetta, joka sen mukaan merkitsee riidanalaista päätöstä rasittavaa virhettä. Lopuksi on huomautettava, ettei Itävallan tasavalta esitä samassa osassa todellakaan uutta väitettä, kuten muun muassa valituksenalaisen tuomion 139 kohdasta ilmenee, vaan sen tarkoituksena on arvostella oikeudellisesti unionin yleisen tuomioistuimen sen esittämään väitteeseen antaman vastauksen oikeellisuutta, mikä voidaan ottaa tutkittavaksi unionin tuomioistuimessa (ks. vastaavasti tuomio 6.9.2018, Tšekki v. komissio, C-4/17 P, EU:C:2018:678, 24 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). Tästä seuraa, että komission ja Slovakian tasavallan esittämät oikeudenkäyntiväitteet on hylättävä.

60 Asiakysymyksen osalta on todettava ensinnäkin toisen valitusperusteen kahden ensimmäisen osan osalta, että SEUT 107 artiklan 3 kohdan c alakohdasta ilmenee, että jotta tuen voidaan katsoa soveltuvan sisämarkkinoille kyseisen määräyksen nojalla, sen on oltava omiaan edistämään tietyn taloudellisen toiminnan tai tietyn talousalueen kehitystä. Sen tarkastamisesta, onko tietty tuki omiaan edistämään taloudellisen toiminnan kehitystä, on todettava, ettei kyseisessä määräyksessä edellytetä, että yksilöidään tuotemarkkinat, joilla kyseistä toimintaa harjoitetaan, koska kyseisten markkinoiden yksilöiminen on merkityksellistä ainoastaan tutkittaessa sitä, ettei suunnitellulla tuella muuteta kaupankäynnin edellytyksiä yhteisen edun kanssa ristiriitaisella tavalla, mikä muodostaa toisen edellytyksen, jonka täyttymistä tuen sisämarkkinoille soveltuvuus kyseisen määräyksen mukaan edellyttää.

61 Unionin yleinen tuomioistuin on nyt käsiteltävässä tapauksessa todennut valituksenalaisen tuomion 105 kohdassa, ettei komissio ollut tehnyt virhettä katsoessaan, että Hinkley Point C:n rakentamisella oli tarkoitus kehittää toimintaa SEUT 107 artiklan 3 kohdan c alakohdassa tarkoitetulla tavalla, ja korostanut etenkin, että riidanalaisesta päätöksestä ilmenee, että kyseisellä rakentamisella on tarkoitus korvata vanhentuva ydinenergian tuotantokapasiteetti, jonka alasajoa oli suunniteltu, ja että teknologia, jota on tarkoitus käyttää kyseisessä yksikössä, on kehittyneempää kuin nykyisissä ydinvoimalaitoksissa käytetty teknologia.

62 Unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi vielä valituksenalaisen tuomion 139 ja 144 kohdassa Itävallan tasavallan väitteet, joiden mukaan yhtäältä komissio ei ollut täsmentänyt, mitä SEUT 107 artiklan 3 kohdan c alakohdassa tarkoitettua taloudellista toimintaa kyseessä olevilla toimenpiteillä on tarkoitus edistää, ja toisaalta kyseisessä määräyksessä ja Euratomin perustamissopimuksen 2 artiklan c alakohdassa edellytetään toiminnan kehittämistä eikä pelkästään korvaavaa toimenpidettä. Näin tehdäkseen se totesi, että riidanalaisen päätöksen 392 perustelukappaleesta ilmenee, että kyseessä olevilla toimenpiteillä edistetty toiminta on ydinenergian edistäminen, että kyseinen tavoite, ja erityisesti tavoite kannustaa yrityksiä investoimaan uuteen ydinenergian tuotantokapasiteettiin, täyttää

näiden määräysten vaatimukset ja ettei sen perusteella, että tällä uudella kapasiteetilla oli tarkoitus korvata vanhentuva ydinenergian tuotantokapasiteetti, voida todeta, ettei kyseessä ole näissä määräyksissä tarkoitettu kehittäminen.

63 Vaikka unionin yleinen tuomioistuin on maininnut kyseessä olevien toimenpiteiden tavoitteen, näistä valituksenalaisen tuomion perusteluista ilmenee, että sen mukaan komissio oli virhettä tekemättä katsonut, että nämä toimenpiteet olivat omiaan kehittämään ydinenergian tuotantoa, joka on todellakin SEUT 107 artiklan 3 kohdan c alakohdassa tarkoitettua taloudellista toimintaa.

64 Lisäksi on huomautettava, että unionin yleinen tuomioistuin on valituksenalaisen tuomion 231 kohdassa, jota valitus ei koske, huomauttanut, että komissio oli yksilöinyt vapautetut sähkön tuotanto- ja toimitusmarkkinat markkinoiksi, joihin kyseessä olevat toimenpiteet vaikuttavat, ja todennut, että kyseiset toimenpiteet vääristävät kilpailua ja muuttavat kaupankäyntiä. Tästä ilmenee, että unionin yleinen tuomioistuin on tutkinut, oliko komissio yksilöinyt asianomaiset markkinat asianmukaisesti sen arvioimiseksi, oliko SEUT 107 artiklan 3 kohdan c alakohdassa määrätty toinen edellytys täyttynyt.

65 Kun unionin yleinen tuomioistuin lausui näin, se ei siis tehnyt oikeudellista virhettä eikä jättänyt noudattamatta perusteluvelvollisuuttaan.

66 Toiseksi on huomautettava toisen valitusperusteen kolmannesta osasta, että vaikka komissio voi SEUT 107 artiklan 3 kohdan c alakohdan yhteydessä katsoa tarpeelliseksi selvittää, voidaanko suunnitellun tuen avulla korjata markkinahäiriö, arvioidakseen kyseisen tuen soveltuvuutta sisämarkkinoille, tällainen häiriö ei ole kuitenkaan edellytys sille, että tuki todetaan kyseisen määräyksen nojalla sisämarkkinoille soveltuvaksi.

67 Unionin yleinen tuomioistuin katsoi siis oikeudellista virhettä tekemättä valituksenalaisen tuomion 151 kohdassa, että vaikka markkinahäiriö voi olla merkityksellinen seikka valtiontuen toteamiseksi sisämarkkinoille soveltuvaksi, markkinahäiriön puuttumisen seurauksena ei välttämättä ole SEUT 107 artiklan 3 kohdan c alakohdassa asetettujen edellytysten täyttymättä jääminen.

68 Unionin yleinen tuomioistuin huomautti samoin oikeudellista virhettä tekemättä kyseisen tuomion 240 kohdassa hylätäkseen Itävallan tasavallan ja Luxemburgin suurherttuakunnan väitteet, joiden mukaan komissio ei voinut todeta markkinahäiriötä, ettei kyseiseen määräykseen sisälly edellytystä markkinahäiriöstä. Unionin yleisen tuomioistuimen arviointi, jonka mukaan riidanalaisessa päätöksessä esitettyjen perustelujen nojalla voitiin todeta, että ilman Yhdistyneen kuningaskunnan toteuttamia toimia investointeja uuteen ydinenergian tuotantokapasiteettiin ei olisi toteutettu riittävän nopeasti, kuuluu lisäksi sellaisen tosiseikkoja koskevan arvioinnin piiriin, jota unionin tuomioistuin ei voi tutkia muutoksenhaun yhteydessä, jollei ole väitetty, että tosiseikat on otettu huomioon vääristyneellä tavalla (ks. vastaavasti tuomio 4.2.2020, Uniwersytet Wrocławski ja Puola v. REA, C-515/17 P ja C-561/17 P, EU:C:2020:73, 47 kohta).

69 Koska yksikään näistä osista ei ole perusteltu, toinen valitusperuste on hylättävä.

Kolmas valitusperuste

70 Itävallan tasavalta väittää kolmannessa valitusperusteessaan, että unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt valituksenalaisessa tuomiossa oikeudellisen virheen vahvistaessaan kyseessä olevien toimenpiteiden oikeasuhteisuuden tutkinnan, jonka komissio on suorittanut Itävallan tasavallan mukaan puutteellisesti.

Kolmannen valitusperusteen ensimmäinen osa

– Asianosaisten ja muiden osapuolten lausumat

71 Itävallan tasavalta, jota Luxemburgin suurherttuakunta tukee, arvostelee unionin yleistä tuomioistuinta siitä, että tämä on rajannut kyseessä olevien toimenpiteiden oikeasuhteisuuden tutkinnan siten, että julkisen edun mukaisena tavoitteena, johon niillä pyritään, on pelkästään uuden ydinenergian tuotantokapasiteetin luomisen tavoite, vaikka komission olisi pitänyt tutkia, onko olemassa – ja missä määrin – muita oikeasuhteisempia keinoja sähköntarpeen kattamiseksi Yhdistyneessä kuningaskunnassa.

72 Kun unionin yleinen tuomioistuin korosti valituksenalaisen tuomion 405, 413 ja 507 kohdassa, että Hinkley Point C:n rakentamisella pyritään ainoastaan estämään se, että ydinenergian osuus sähkön tarpeen täyttämisestä pienenee, ja takaamaan, että sähköä toimitetaan enemmän, se on olettanut, että viimeksi mainittu voidaan taata vain suuremmalla ydinvoiman perustuotannolla, vaikka sellaisten maiden tilanne, joissa niiden sähkön toimitus varmistetaan turvautumatta ydinvoimaan, osoittaa, että riittävä tuotanto voidaan saada muulla tavalla.

73 Tämä menettelytapa on Itävallan tasavallan mukaan mielivaltainen ja loukkaa perusoikeuskirjan 20 artiklassa taattua yhdenvertaisen kohtelun periaatetta, koska komissio ei ole tutkinut uusiutuvista energialähteistä peräisin olevan energian tuotannolle myönnettyjen tukien oikeasuhteisuutta uusiutuvista energialähteistä peräisin olevan energian markkinoiden yhteydessä vaan sähkön maailmanmarkkinoiden yhteydessä.

74 Komissio ja Slovakian tasavalta katsovat, että kolmannen valitusperusteen tämä osa on jätettävä tutkimatta siltä osin kuin sillä pyritään kyseenalaistamaan tosiseikkoja koskevat arvioinnit.

75 Komissio, Tšekin tasavalta, Ranskan tasavalta, Unkari, Slovakian tasavalta ja Yhdistynyt kuningaskunta väittävät asiakysymyksen osalta, ettei tämä osa ole perusteltu.

– Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

76 Siltä osin kuin on kyse Itävallan tasavallan väitteistä, jotka koskevat niitä valituksenalaisen tuomion perusteluja, joiden mukaan Hinkley Point C:n rakentamisella pyritään ainoastaan sähkön toimitusvarmuuden takaamiseksi estämään se, että ydinenergian osuus sähkön kokonaistarpeen täyttämisestä pienenee, mitä ei voida korvata uusiutuvan energian tuotannolla, on todettava, että niillä pyritään kyseenalaistamaan unionin yleisen tuomioistuimen tekemät tosiseikkoja koskevat arvioinnit ja ne on näin ollen jätettävä tutkimatta muutoksenhaun yhteydessä tämän tuomion 68 kohdassa mieleen palautetun oikeuskäytännön mukaisesti.

77 Asiakysymyksestä on todettava, että unionin yleinen tuomioistuin on valituksenalaisen tuomion 405 kohdassa huomauttanut komission huomioon ottamien, kyseessä olevien toimenpiteiden myönteisistä vaikutuksista, että nämä toimenpiteet ovat osa Yhdistyneen kuningaskunnan sähkömarkkinoiden uudistuksen, jolla on tarkoitus saavuttaa toimitusvarmuus, lähteiden monipuolistaminen ja hiilidioksidipäästöjen vähentäminen, yhteydessä toteuttamia energiapoliittisia toimenpiteitä, että Yhdistynyt kuningaskunta tarvitsee noin 60 gigawattia lisää energiantuotantokapasiteettia, että kun otetaan huomioon nykyisten ydin- ja hiilivoimalaitosten lakkauttamista koskevat ennusteet, Hinkley Point C:n rakentamisella pyritään estämään se, että ydinenergian osuus sähkön kokonaistarpeen täyttämisestä pienenee, ja että komission mukaan energiantuotantokapasiteetin tulevaa vajetta, joka aiheutuu yhtäältä kysynnän kasvusta ja toisaalta nykyisten ydin- ja hiilivoimalaitosten lakkauttamisesta, ei ole mahdollista korjata pelkästään uusiutuviin energialähteisiin perustuvaan energiaan turvautumalla.

78 Unionin yleinen tuomioistuin on valituksenalainen tuomion 413 kohdassa huomauttanut myös, että komissio oli todennut, että koska monet uusiutuviin energialähteisiin perustuvat teknologiat tarjoavat vaihtelevasti saatavilla olevaa energiaa, ne eivät ole sopivia vaihtoehtoja ydinvoiman kaltaiseksi peruskuormateknologiaksi, että energia, joka Hinkley Point C:n on määrä toimittaa, vastaa 14:ää gigawattia maatuulivoimatuotantoa tai 11:tä gigawattia merituulivoimatuotantoa ja että tällaisen tuulivoiman tuotantokapasiteetin rakentaminen samalla aikajänteellä, jossa Hinkley Point C oli määrä rakentaa, on epärealistista.

79 Unionin yleinen tuomioistuin huomautti valituksenalaisen tuomion 507 kohdassa, että komission esittämien tietojen mukaan Hinkley Point C:n rakentamishankkeella pyritään yksinomaan estämään se, että ydinenergian osuus sähkön kokonaistarpeen täyttämisestä laskisi jyrkästi, ja että kun otetaan huomioon Yhdistyneen kuningaskunnan oikeus päättää energiapaletistaan ja säilyttää ydinenergia energialähteenä tässä paletissa, mikä perustuu SEUT 194 artiklan 2 kohdan toiseen alakohtaan sekä Euratomin perustamissopimuksen 1 artiklan toiseen kohtaan, 2 artiklan c alakohtaan ja 192 artiklan ensimmäiseen kohtaan, päätöstä säilyttää ydinenergia energiahuollon rakenteessa ei voida pitää ilmeisen suhteettomana kyseessä olevien toimenpiteiden myönteisiin vaikutuksiin nähden.

80 Näistä toteamuksista ja perusteluista ilmenee, että – toisin kuin Itävallan tasavalta väittää – unionin yleinen tuomioistuin ei ole tutkinut kyseessä olevien toimenpiteiden oikeasuhteisuutta pelkästään uuden ydinenergian tuotantokapasiteetin luomista koskevan tavoitteen kannalta vaan myös Yhdistyneen kuningaskunnan sähkön toimitustarpeiden kannalta, samalla kun se on palauttanut perustellusti mieleen, että viimeksi mainittu voi vapaasti määrittää, mistä sen energiapaletti muodostuu.

81 Tästä seuraa, että kolmannen valitusperusteen ensimmäinen osa on osittain jätettävä tutkimatta ja se on osittain perusteeton.

Kolmannen valitusperusteen toinen osa

– Asianosaisten ja muiden osapuolten lausumat

82 Itävallan tasavalta, jota Luxemburgin suurherttuakunta tukee, arvostelee unionin yleistä tuomioistuinta siitä, että tämä on ottanut valituksenalaisen tuomion 468 kohdassa ja sitä seuraavissa kohdissa virheellisesti huomioon riidanalaisen päätöksen arvon ennakkotapauksena arvioidessaan komission tavoin kyseessä olevien toimenpiteiden vaikutuksia erikseen ja rajaamalla oikeasuhteisuuden tutkinnan koskemaan pelkästään näistä toimenpiteistä erikseen tarkasteltuina tosiasiallisesti toteennäytettävissä olevia kilpailun vääristymiä ja kaupankäynnin muutoksia.

83 Komissio, Tšekin tasavalta, Ranskan tasavalta, Unkari, Slovakian tasavalta ja Yhdistynyt kuningaskunta väittävät, että tämä osa on perusteeton.

– Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

84 On huomautettava, että SEUT 108 artiklan 3 kohdan mukaan komission kyseisen määräyksen nojalla aloittama tutkintamenettely tuen myöntämistä tai muuttamista koskevasta suunnitelmasta kohdistuu sille ilmoitettuun suunnitelmaan. SEUT 107 artiklan 3 kohdan c alakohdan soveltamiseksi kyseisen toimielimen on tutkittava, onko kyseisessä määräyksessä tuen soveltuvuudelle asetettu toinen edellytys täyttynyt, selvittämällä, muuttaako suunniteltu tuki kaupankäynnin edellytyksiä yhteisen edun kanssa ristiriitaisella tavalla.

85 Tästä seuraa, että tutkinta, joka kyseisen toimielimen on suoritettava, koskee vain suunnitellun tuen vaikutuksia niiden tietojen perusteella, jotka sillä oli käytettävissään päätöksen antamisajankohtana (ks. vastaavasti tuomio 20.9.2017, komissio v. Frucona Košice, C-300/16 P, EU:C:2017:706, 70 kohta), eikä se voi perustua olettamuksiin sen päätöksen arvosta ennakkotapauksena, joka sen on annettava, tai muihin seikkoihin, jotka koskevat kyseisen tuen ja muiden tulevaisuudessa mahdollisuudessa toteutettavien tukisuunnitelmien yhteisvaikutuksia.

86 Unionin yleinen tuomioistuin ei siis ole tehnyt oikeudellista virhettä, kun se on rajannut kyseessä olevien toimenpiteiden oikeasuhteisuuden tutkinnan koskemaan vain niistä aiheutuvia kilpailun vääristymiä ja kaupankäynnin muutoksia.

87 Tästä seuraa, että kolmannen valitusperusteen toinen osa on perusteeton.

Kolmannen valitusperusteen kolmas osa

– Asianosaisten ja muiden osapuolten lausumat

88 Itävallan tasavalta, jota Luxemburgin suurherttuakunta tukee, arvostelee unionin yleistä tuomioistuinta siitä, että tämä on valituksenalaisen tuomion 470 ja 499 kohdassa hylännyt sen väitteen, jonka mukaan kyseessä olevat toimenpiteet johtavat suhteettomaan syrjintään muihin teknologioihin nähden, huomauttamalla, että komissio oli riidanalaisen päätöksen 403 perustelukappaleessa todennut, että hinnanerosopimus ei syrji liiallisesti muita teknologioita, sillä muita teknologioita voidaan tukea riittävästi käyttämällä samantyyppistä välinettä lukuun ottamatta mukautuksia, jotka ovat tarpeen teknologioiden erojen vuoksi. Se toistaa kyseisen väitteen ja toteaa, että sellaisten saman tuotteen tuottajien erilainen kohtelu, jotka kilpailevat samoilla markkinoilla, valtiontukioikeuden nojalla johtaa rakenteellisiin ja suhteettomiin kilpailun vääristymisiin.

89 Slovakian tasavalta katsoo, että kolmannen valitusperusteen tämä osa on jätettävä tutkimatta sillä perusteella, että siinä toistetaan unionin yleisessä tuomioistuimessa esitetty kanneperuste, se on liian yleinen ja epätäsmällinen, siinä ei esitetä, miltä osin on tehty oikeudellinen virhe, ja sillä pyritään siihen, että tosiseikat tutkitaan uudelleen.

90 Komissio, Tšekin tasavalta, Ranskan tasavalta, Unkari ja Yhdistynyt kuningaskunta väittävät, ettei tämä osa ole perusteltu.

– Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

91 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan SEUT 256 artiklasta, Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 58 artiklan ensimmäisestä kohdasta ja työjärjestyksen 169 kohdan 2 kohdasta seuraa, että valituksessa on ilmoitettava täsmällisesti sekä se, miltä kaikilta osin tuomion kumoamista vaaditaan, että ne oikeudelliset perustelut, joihin erityisesti halutaan vedota tämän vaatimuksen tueksi. Valitus, johon ei sisälly edes argumentaatiota, jonka tarkoituksena olisi erityisesti määrittää valituksenalaiseen tuomioon väitetysti sisältyvä oikeudellinen virhe, vaan jossa pelkästään toistetaan jo unionin yleisessä tuomioistuimessa esitetyt perusteet ja perustelut, ei täytä tätä vaatimusta. Tällaisella valituksella pyritään näet tosiasiassa ainoastaan siihen, että unionin yleisessä tuomioistuimessa esitetty kanne tutkitaan uudelleen, mikä ei kuulu unionin tuomioistuimen toimivaltaan (tuomio 26.1.2017, Villeroy & Boch v. komissio, C-625/13 P, EU:C:2017:52, 69 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

92 Kun Itävallan tasavalta toistaa unionin yleisessä tuomioistuimessa esittämänsä väitteen, se ei esitä syitä, joiden vuoksi unionin yleinen tuomioistuin on sen mukaan tehnyt oikeudellisen virheen valituksenalaisen tuomion 470 ja 499 kohdassa.

93 Kolmannen valitusperusteen kolmas osa on näin jätettävä tutkimatta.

Kolmannen valitusperusteen neljäs osa

– Asianosaisten ja muiden osapuolten lausumat

94 Itävallan tasavalta, jota Luxemburgin suurherttuakunta tukee, arvostelee unionin yleistä tuomioistuinta siitä, että se on valituksenalaisen tuomion 515 kohdassa ja sitä seuraavissa kohdissa jättänyt tutkimatta kyseessä olevien toimenpiteiden oikeasuhteisuuden, koska se ei ole vertaillut keskenään niiden myönteisiä vaikutuksia ja kielteisiä vaikutuksia, etenkään niiden kielteisiä ympäristövaikutuksia, jotka komission olisi pitänyt ottaa huomioon. Unionin yleisen tuomioistuimen suorittaman vertailun puutteellisuus perustuu muun muassa siihen, ettei huomioon ole otettu ydinjätteen käsittely- ja varastointikustannuksia, jotka seuraavat välttämättä ydinvoimalaitoksen käyttöönotosta ja jotka ovat osa kyseessä olevaa tukea, jos toiminnanharjoittaja vapautetaan niistä. Sen mukaan ei siis ole mahdollista ymmärtää niitä syitä, joiden vuoksi kyseisen tuomion 355 kohdassa on katsottu, ettei riidanalainen päätös koske jätehuoltoon liittyviä kustannuksia, eikä sitä mainitun tuomion 359 kohdassa esitettyä perustelua, jonka mukaan Itävallan tasavalta ei ollut nostanut kannetta ydinjätteen siirrosta annetusta komission päätöksestä.

95 Komissio, Tšekin tasavalta, Ranskan tasavalta, Unkari, Slovakian tasavalta ja Yhdistynyt kuningaskunta väittävät, ettei tämä osa ole perusteltu.

– Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

96 Unionin yleinen tuomioistuin on valituksenalaisen tuomion 505–530 kohdassa tutkinut ja hylännyt kaikki Itävallan tasavallan esittämät väitteet, joilla pyrittiin riitauttamaan komission riidanalaisessa päätöksessä suorittama kyseessä olevien toimenpiteiden myönteisten ja kielteisten vaikutusten vertailu. Itävallan tasavallan väite, jonka mukaan unionin yleinen tuomioistuin on jättänyt tutkimatta mainittujen toimenpiteiden oikeasuhteisuuden, koska se ei ole vertaillut niiden myönteisiä ja kielteisiä vaikutuksia, ei siis ole perusteltu.

97 Siltä osin kuin on kyse unionin yleisessä tuomioistuimessa esitetystä väitteestä, jonka mukaan komissio ei ole ottanut riittävästi huomioon ympäristönsuojelun periaatetta, ennalta varautumisen periaatetta, saastuttaja maksaa -periaatetta eikä kestävyysperiaatetta, unionin yleinen tuomioistuin on huomauttanut valituksenalaisen tuomion 515–517 kohdassa, että koska kyseessä olevilla toimenpiteillä ei pyritä nimenomaisesti toteuttamaan näitä periaatteita, komissiolla ei ollut velvollisuutta ottaa niitä huomioon kyseessä olevista toimenpiteistä seuraavia etuja yksilöidessään.

98 Unionin yleinen tuomioistuin on huomauttanut, että komission on SEUT 107 artiklan 3 kohdan c alakohtaa sovellettaessa vertailtava kyseessä olevien toimenpiteiden etuja ja niiden kielteistä vaikutusta sisämarkkinoihin. Se on kuitenkin katsonut, että vaikka ympäristönsuojelu on sisällytettävä muun muassa sisämarkkinoiden toteuttamiseksi noudatettavien unionin politiikkojen määrittelyyn ja toteuttamiseen, se ei varsinaisesti muodosta osaa näistä sisämarkkinoista, jotka määritellään alueeksi, jolla ei ole sisäisiä rajoja ja jolla tavaroiden, henkilöiden, palvelujen ja pääomien vapaa liikkuvuus taataan.

99 Unionin yleinen tuomioistuin on siis katsonut, että komission ei kyseessä olevien toimenpiteiden kielteisiä vaikutuksia yksilöitäessä tarvinnut ottaa huomioon sitä, missä määrin nämä toimenpiteet ovat kyseisen periaatteen toteuttamisen kannalta epäedullisia, mikä koskee myös Itävallan tasavallan mainitsemia ennalta varautumisen periaatetta, saastuttaja maksaa -periaatetta ja kestävyysperiaatetta.

100 Tältä osin on huomautettava, että – kuten ensimmäisen valitusperusteen kolmannen osan tutkinnasta ilmenee – muun muassa perusoikeuskirjan 37 artiklassa, SEUT 11 artiklassa ja SEUT 194 artiklan 1 kohdassa ilmaistua ympäristön säilyttämistä ja sen tilan parantamista koskevaa vaatimusta sekä unionin oikeuden ympäristösääntöjä on tarkoitus soveltaa ydinenergia-alalla. Tästä seuraa, että kun komissio tarkastaa, täyttääkö kyseiselle alalle kuuluvaan taloudelliseen toimintaan myönnetty valtiontuki SEUT 107 artiklan 3 kohdan c alakohdassa asetetun ensimmäisen edellytyksen, joka on palautettu mieleen tämän tuomion 19 kohdassa, sen on – kuten tämän tuomion 44 ja 45 kohdassa on todettu – tarkastettava, ettei mainitulla toiminnalla rikota unionin oikeuden ympäristösääntöjä. Jos komissio toteaa, että näitä sääntöjä on rikottu, sen on todettava asiaa sen enempää tutkimatta, että mainittu tuki ei sovellu sisämarkkinoille.

101 Siltä osin kuin on kuitenkin kyse siitä, täyttääkö tällainen valtiontuki SEUT 107 artiklan 3 kohdan c alakohdassa asetetun toisen edellytyksen, joka myös on palautettu mieleen tämän tuomion 19 kohdassa ja jonka mukaan kyseinen tuki ei saa muuttaa kaupankäynnin edellytyksiä yhteisen edun kanssa ristiriitaisella tavalla, on todettava, että – kuten unionin yleinen tuomioistuin on perustellusti katsonut – tämä edellyttää sitä, että suunnitellun tuen myönteisiä vaikutuksia niiden toimintojen kehitykseen, joita sillä pyritään tukemaan, ja kyseisellä tuella sisämarkkinoille mahdollisesti olevia kielteisiä vaikutuksia vertaillaan toisiinsa. SEUT 26 artiklan 2 kohdan mukaan on kuitenkin niin, että ”sisämarkkinat käsittävät alueen, jolla ei ole sisäisiä rajoja ja jolla tavaroiden, henkilöiden, palvelujen ja pääomien vapaa liikkuvuus taataan perussopimusten määräysten mukaisesti.” SEUT 107 artiklan 3 kohdan c alakohdassa määrätyn toisen edellytyksen tutkinta merkitsee näin ollen, että komissio ottaa huomioon valtiontuen kielteiset vaikutukset kilpailuun ja jäsenvaltioiden väliseen kauppaan, mutta se ei edellytä, että näiden kielteisten vaikutusten lisäksi otetaan huomioon muut mahdollisesti kielteiset vaikutukset.

102 Unionin yleinen tuomioistuin ei siis ole tehnyt oikeudellista virhettä katsoessaan, että kun komissio yksilöi kyseessä olevien toimenpiteiden kielteisiä vaikutuksia, sen ei tarvinnut ottaa huomioon sitä, missä määrin nämä toimenpiteet olivat Itävallan tasavallan mainitsemien ympäristönsuojelun periaatteen, ennalta varautumisen periaatteen, saastuttaja maksaa -periaatteen ja kestävyysperiaatteen toteuttamisen kannalta epäedullisia.

103 Unionin yleinen tuomioistuin on lisäksi oikeudellista virhettä tekemättä hylännyt valituksenalaisen tuomion 520 kohdassa väitteen, jonka mukaan komissio ei ollut ottanut huomioon ydinjätteen varastointikustannuksia, viittaamalla kyseisen tuomion 355 kohdassa esitettyyn toteamukseen, jonka mukaan riidanalaisessa päätöksessä sisämarkkinoille soveltuviksi todetut tukitoimenpiteet koskevat yksinomaan ydinvoimalaitoksen rakentamista ja toimintaa eivätkä mahdollista valtiontukea, jolla pyritään kattamaan näiden jätteiden huolto- ja varastointikustannukset. Koska Yhdistynyt kuningaskunta on myöntänyt tällaisen valtiontuen vasta riidanalaisen päätöksen antamisen jälkeen, kuten unionin yleinen tuomioistuin on mainitun tuomion 359 kohdassa huomauttanut, unionin yleinen tuomioistuin on todennut perustellusti kyseisessä kohdassa, ettei kyseisen tuen myöntämisellä voinut olla merkitystä tutkittaessa riidanalaisen päätöksen lainmukaisuutta.

104 Tästä seuraa, ettei kolmannen valitusperusteen neljäs osa ole perusteltu. Tämä kolmas valitusperuste on näin ollen hylättävä.

Neljäs valitusperuste

105 Itävallan tasavalta väittää neljännessä valitusperusteessaan, että unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen, kun se ei ottanut huomioon sitä, että kyseessä olevat toimenpiteet ovat toimintatukea ja näin ollen sisämarkkinoille soveltumattomia.

Asianosaisten ja muiden osapuolten lausumat

106 Itävallan tasavalta, jota Luxemburgin suurherttuakunta tukee, viittaa valituksenalaisen tuomion 612 ja 613 kohtaan ja arvostelee unionin yleistä tuomioistuinta siitä, että tämä on myöntänyt, että Hinkley Point C:lle myönnettävän kaltaiset toimintatuet voidaan todeta sisämarkkinoille soveltuviksi, ja katsonut, ettei investointitukien ja toimintatukien välisen eron tekemisellä ole merkitystä. Viimeksi mainitut sallitaan kuitenkin vapautetuilla tuotemarkkinoilla vain aivan poikkeuksellisesti rajoitetuksi ajaksi; niillä ei edistetä toiminnan kehitystä SEUT 107 artiklan 3 kohdan c alakohdassa tarkoitetulla tavalla ja niillä vääristetään kaupankäynnin edellytyksiä sillä talouden alalla, jolla ne myönnetään, yhteisen edun kanssa ristiriitaisella tavalla.

107 Unionin yleinen tuomioistuin on lisäksi tehnyt sen mukaan oikeudellisen virheen katsoessaan, ettei komission tarvinnut tehdä tällaista eroa ympäristönsuojeluun myönnettyä tukea koskevien yhteisön suuntaviivojen (EYVL 1994, C 72, s. 3) soveltamisalan ulkopuolella, koska kyseinen perustelu on ristiriidassa yhdenvertaisen kohtelun periaatteen kanssa.

108 Komissio, Tšekin tasavalta, Ranskan tasavalta, Unkari, Puolan tasavalta, Slovakian tasavalta ja Yhdistynyt kuningaskunta väittävät, ettei tämä valitusperuste ole perusteltu.

Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

109 On huomautettava, että Itävallan tasavalta mainitsee tämän valitusperusteen yhteydessä vain valituksenalaisen tuomion 612 ja 613 kohdan, joissa unionin yleinen tuomioistuin on todennut, että 26.9.2002 annetusta tuomiosta Espanja v. komissio (C-351/98, EU:C:2002:530, 76 ja 77 kohta) ilmeni, että kyseisen tuomion taustalla olleessa asiassa sovelletuissa ympäristönsuojeluun myönnettyä tukea koskevissa yhteisön suuntaviivoissa tehdään nimenomainen ero investointitukien ja toimintatukien välillä ja komission, joka oli sidottu näihin suuntaviivoihin, oli luonnehdittava kyseessä ollut tuki näissä suuntaviivoissa määrättyjen luokkien mukaan, mutta että mainitusta tuomiosta ei ilmennyt, että komission on viitattava näihin luokkiin ympäristönsuojeluun myönnettyä tukea koskevien yhteisön suuntaviivojen soveltamisalan ulkopuolella.

110 Kyseisiä valituksenalaisen tuomion kohtia ei kuitenkaan voida tulkita erillään niitä edeltävistä kyseisen tuomion 575–609 kohdasta, koska nämä kohdat kokonaisuudessaan sisältävät ne perustelut, joilla unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi Itävallan tasavallan kanneperusteen, joka perustui siihen, että komission olisi pitänyt luonnehtia kyseessä olevat toimenpiteet ”sisämarkkinoille soveltumattomaksi toimintatueksi”.

111 Kyseinen kanneperuste koski – kuten mainitun tuomion 575 kohdassa todetaan – riidanalaisen päätöksen perustelukappaleita, joissa komissio totesi, että toimintatukea merkitsevät toimenpiteet eivät lähtökohtaisesti ole SEUT 107 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisia mutta kyseessä olevien toimenpiteiden on katsottava vastaavan investointitukea, sillä niiden tavoitteena on, että NNBG voi sitoutua investoimaan Hinkley Point C:n rakentamiseen. Komissio katsoi tältä osin muun muassa, että ”rahoituksen mallintamisen näkökulmasta toteutushinnan maksujen nettonykyarvon voidaan ajatella vastaavan kertasuoritusta, jonka avulla NNBG voi kattaa rakennuskustannukset”.

112 Näistä syistä unionin yleinen tuomioistuin huomautti aluksi valituksenalaisen tuomion 579 ja 580 kohdassa, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan tukien, joilla pyritään säilyttämään vallitseva tilanne tai vapauttamaan yritys kustannuksista, joista sen olisi tavallisesti vastattava liikkeenjohdossaan tai tavanomaisessa toiminnassaan, ei voida katsoa soveltuvan sisämarkkinoille, sillä ne eivät ole omiaan edistämään taloudellisen toiminnan kehitystä SEUT 107 artiklan 3 kohdan c alakohdassa tarkoitetulla tavalla.

113 Unionin yleinen tuomioistuin totesi tämän jälkeen valituksenalaisen tuomion 581–583 kohdassa, että komissio ei ollut kyseenalaistanut tätä oikeuskäytäntöä vaan katsonut, ettei sitä sovelleta kyseessä oleviin toimenpiteisiin hankkeen erityisluonteen vuoksi ja sen vuoksi, että näiden toimenpiteiden tavoitteena on, että NNBG voi sitoutua investoimaan Hinkley Point C:n rakentamiseen. Se katsoi, ettei tämä lähestymistapa ollut virheellinen, koska mikään ei estä sitä, että tukitoimenpide, joka täyttää SEUT 107 artiklan 3 kohdan c alakohdan vaatimukset, todetaan sisämarkkinoille soveltuvaksi kyseisen määräyksen nojalla riippumatta siitä, onko se luonnehdittava investointitueksi vai toimintatueksi.

114 Unionin yleinen tuomioistuin katsoi lopuksi valituksenalaisen tuomion 584 ja 585 kohdassa muun muassa, ettei kyseisiä toimenpiteitä voida pitää tukina, joilla ainoastaan säilytetään vallitseva tilanne, eikä tukina, joilla ainoastaan pienennetään juoksevia ja tavanomaisia toimintamenoja, joista yrityksen olisi joka tapauksessa täytynyt vastata tavanomaisessa toiminnassaan, ja korosti, että ilman kyseisiä toimenpiteitä yhtäkään investointia uuteen ydinenergian tuotantokapasiteettiin ei toteutettaisi ajoissa ja että niillä on kannustinvaikutus, koska niillä pienennetään investointeihin liittyviä riskejä investointien kannattavuuden varmistamiseksi.

115 Unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi erityisesti Itävallan tasavallan hinnanerosopimuksen osalta esittämät väitteet toteamalla etenkin valituksenalaisen tuomion 589 kohdassa, että kyseinen sopimus muodostaa riskiltä suojaavan välineen hintojen vakauttajan muodossa ja tarjoaa varmat ja vakaat tulot ja sillä on siis investointeja koskeva kannustinvaikutus, koska sillä varmistetaan määrätty ja vakaa hintataso.

116 Se huomautti kyseisen tuomion 593 kohdassa, että toteutushinnassa, jonka komissio oli hyväksynyt, otetaan huomioon paitsi Hinkley Point C:n rakennushinta, myös tämän yksikön toimintakustannukset, sillä ”nämä kustannukset vaikuttavat hankkeen kannattavuuteen ja siten määrään, joka toteutushinnan on saavutettava, jotta uuteen ydinenergian tuotantokapasiteettiin päätettäisiin investoida”.

117 Se myös katsoi mainitun tuomion 594 kohdassa, että se, että 15 vuoden ja 25 vuoden kuluttua toteutushinta voidaan käsitellä uudelleen ja että tällöin otetaan huomioon toimintakustannuksia koskevia seikkoja, ei kyseenalaista kyseessä olevien toimenpiteiden ja uuden ydinenergian tuotantokapasiteetin luomisen välistä yhteyttä, koska – kun otetaan huomioon se, että toimintakustannukset, joiden perusteella toteutushinta on laskettu, on arvioitava etukäteen ja että Hinkley Point C:n toimintaikä tulee olemaan hyvin pitkä – tällaisten uudelleenkäsittelyjen mahdollisuudella on tarkoitus pienentää kummankin osapuolen pitkän aikavälin kustannusriskejä hinnanerosopimuksella taatun toteutushinnan nostamiseksi tai laskemiseksi.

118 Kun unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi näistä syistä etenkin kanneperusteen, joka oli sille esitetty ja joka perustui siihen, että komission olisi pitänyt luonnehtia kyseessä olevat toimenpiteet sisämarkkinoille soveltumattomiksi toimintatuiksi, se ei tehnyt oikeudellista virhettä.

119 Ensinnäkin on näet todettava, että unionin yleinen tuomioistuin on huomauttanut perustellusti, että toimintatuet eivät lähtökohtaisesti voi täyttää SEUT 107 artiklan 3 kohdan c alakohdan soveltamisedellytyksiä, koska tällaisten tukien – siltä osin kuin niillä ainoastaan säilytetään vallitseva tilanne tai pienennetään juoksevia ja tavanomaisia toimintamenoja, joista yrityksen olisi joka tapauksessa täytynyt vastata tavanomaisessa toiminnassaan – ei voida katsoa olevan tarkoitettu taloudellisen toiminnan kehityksen edistämiseen ja ne ovat omiaan muuttamaan kaupankäynnin edellytyksiä yhteisen edun kanssa ristiriitaisella tavalla (ks. vastaavasti tuomio 6.11.1990, Italia v. komissio, C-86/89, EU:C:1990:373, 18 kohta; tuomio 5.10.2000, Saksa v. komissio, C-288/96, EU:C:2000:537, 88–91 kohta ja tuomio 21.7.2011, Freistaat Sachsen ja Land Sachsen-Anhalt v. komissio, C-459/10 P, ei julkaistu, EU:C:2011:515, 33–36 kohta).

120 Toiseksi on huomautettava, että kun unionin yleinen tuomioistuin katsoi lähinnä, että komissio ei ollut tehnyt virhettä todetessaan, että kyseessä olevien toimenpiteiden avulla NNBG saattoi sitoutua investoimaan Hinkley Point C:n rakentamiseen ja että ilman niitä uuden ydinenergian

tuotantokapasiteetin luominen ei ollut mahdollista, se on asianmukaisesti tarkastanut, että kaikki nämä toimenpiteet olivat omiaan edistämään taloudellisen toiminnan kehitystä eivätkä ne muuttaneet kaupankäynnin edellytyksiä yhteisen edun kanssa ristiriitaisella tavalla.

121 Kolmanneksi on todettava, että unionin yleisen tuomioistuimen ei kyseisen tarkastuksen tehdessään tarvinnut luonnehtia kyseessä olevia toimenpiteitä muodollisesti ”investointituiksi” tai ”toimintatuiksi”, kuten sen olisi täytynyt tehdä arvioidessaan komission tutkintaa sellaisen tuen soveltuvuudesta sisämarkkinoille, johon sovelletaan ympäristönsuojeluun myönnettyä tukea koskevia yhteisön suuntaviivoja. Valituksenalaisen tuomion perusteluista ilmenee lisäksi, että komissio katsoi, että kyseessä olevien toimenpiteiden oli katsottava vastaavan investointitukea, ja että unionin yleinen tuomioistuin on vahvistanut tämän arvioinnin.

122 Tästä seuraa, että neljäs valitusperuste on perusteeton ja se on näin ollen hylättävä.

Viides valitusperuste

123 Itävallan tasavalta väittää viidennessä valitusperusteessaan, että unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen yhtäältä määritellessään tukiosuudet puutteellisesti ja toisaalta jättäessään toteamatta, ettei EY:n perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta valtiontukiin takauksina annettua komission tiedonantoa (EUVL 2008, C 155, s. 10; jäljempänä takauksia koskeva tiedonanto) ollut noudatettu.

Viidennen valitusperusteen ensimmäinen osa

– Asianosaisten ja muiden osapuolten lausumat

124 Itävallan tasavalta, jota Luxemburgin suurherttuakunta tukee, arvostelee unionin yleistä tuomioistuinta siitä, ettei tämä ole määritellyt riittävällä tavalla tukiosuuksia. Se viittaa valituksenalaisen tuomion 251 kohtaan ja sitä seuraaviin kohtiin ja toteaa, että – toisin kuin unionin yleinen tuomioistuin on katsonut – se ei ole väittänyt, etteivät kyseessä olevat toimenpiteet olleet tarkalleen mitattavissa, vaan se on väittänyt, että tukiosuudet on määritetty puutteellisesti, ja tämä on tapahtunut lukuisten valtiontukia koskevien eri suuntaviivojen ja asetusten vastaisesti, kuten se on maininnut unionin yleiseen tuomioistuimeen toimittamassaan kannekirjelmässä.

125 Syy, jonka vuoksi näitä asetuksia ja suuntaviivoja ei voitaisi soveltaa nyt käsiteltävässä asiassa, ei Itävallan hallituksen mukaan ole ymmärrettävä, kun otetaan huomioon yhdenvertaisen kohtelun ja syrjintäkiellon periaatteet. Tämä määrittämättä jättäminen estää arvioimasta asianmukaisesti tuen oikeasuhteisuutta ja koska alkuperäistä talousarviota ei voida määrittää, määrittämättä jättämisen johdosta ei voida myöskään, jos kyseistä talousarviota korotetaan, noudattaa velvollisuutta tehdä uusi ilmoitus Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 108 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 13.7.2016 annetun neuvoston asetuksen (EU) N:o 2015/1589 (EUVL 2015, L 248, s. 9) 1 artiklan c alakohdan, luettuna yhdessä Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 659/1999 täytäntöönpanosta 21.4.2004 annetun komission asetuksen (EY) N:o 794/2004 (EUVL 2004, L 140, s. 1) 4 artiklan 1 kohdan kanssa, nojalla; kyseisten säännösten mukaan komission hyväksymän alkuperäisen talousarvion korottaminen 20 prosentilla johtaa tuen muuttamiseen. Unionin yleisen tuomioistuimen valituksenalaisen tuomion 361 kohdassa esittämä päätelmä, jonka mukaan riidanalainen päätös ei koske mahdollista lisävaltiontukien myöntämistä, on siis virheellinen.

126 Itävallan tasavalta väittää lisäksi, että se, ettei ydinjätteen käsittely- ja varastointikustannusten määrä ollut määritettävissä, ja tukitoimenpide Hinkley Pointin ydinvoimalaitoksen ennenaikaisen alasajon tapauksessa osoittavat, ettei tukiosuuksia ole määritetty. Itävallan tasavalta väittää siltä osin kuin on

kyse tukitoimenpiteestä ennenaikaisen alasajon tapauksessa, että valituksenalaisen tuomion 279 kohdassa vahvistetaan, etteivät korvausmekanismin tarkat yksityiskohdat olleet komission tiedossa riidanalaisen päätöksen antamisajankohtana ja että kyseisellä toimielimellä ei ollut siis käytettävissään tietoja, jotka olisivat vahvistaneet sen, etteivät liialliset korvaukset olleet mahdollisia, mitä ei Itävallan tasavallan mukaan voida missään vaiheessa pitää mahdottomana. Tämän syyn olisi jo sinällään pitänyt johtaa kyseessä olevien toimenpiteiden hyväksymättä jättämiseen.

127 Komissio väittää, että Itävallan tasavallan väite, joka koskee eri asetusten ja suuntaviivojen sovellettavuutta, on jätettävä tutkimatta, koska Itävallan tasavalta ei ole esittänyt vähäisintäkään seikkaa tehdyksi väitetyn oikeudellisen virheen luonteesta. Sen mukaan myös muut väitteet on jätettävä tutkimatta, koska niihin ei ole vedottu unionin yleisessä tuomioistuimessa. Myös Slovakian tasavalta katsoo, että nämä väitteet on jätettävä tutkimatta, koska niissä toistetaan unionin yleisessä tuomioistuimessa esitetyt väitteet tai koska ne ovat liian yleisiä ja epätäsmällisiä.

128 Komissio, Ranskan tasavalta, Unkari ja Yhdistynyt kuningaskunta väittävät, että viidennen valitusperusteen tämä osa on joka tapauksessa perusteeton.

– Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

129 Aluksi on huomautettava, että Itävallan tasavalta oli unionin yleiseen tuomioistuimeen toimittamansa kannekirjelmän 113 kohdassa väittänyt, että ”koska tukiosuutta ei ole riittävästi määritetty, se on viime kädessä paitsi eri tukitoimenpiteiden määrä myös kaikkien niiden tukien, jotka ovat edelleen epävarmoja, bruttoavustusekvivalentin määrä”, joten komission oli lähtökohtaisesti mahdotonta tarkistaa kyseessä olevien toimenpiteiden soveltuvuus sisämarkkinoille. Ei siis ole ilmeistä, että unionin yleinen tuomioistuin olisi ottanut vääristyneellä tavalla huomioon se väitteen korostaessaan valituksenalaisen tuomion 247 kohdassa, että Itävallan tasavalta väitti lähinnä, että komissio olisi vasta määritettyään kyseessä olevien toimenpiteiden avustusekvivalentin täsmällisen määrän voinut ottaa kantaa siihen, soveltuvatko ne sisämarkkinoille SEUT 107 artiklan 3 kohdan c alakohdan nojalla.

130 Tämän jälkeen on todettava Itävallan tasavallan väitteestä, jonka mukaan tuen puutteellinen määrittäminen merkitsee ”lukuisten eri suuntaviivojen ja asetusten” rikkomista ja jonka se on jo maininnut unionin yleiseen tuomioistuimeen toimittamassaan kannekirjelmässä, että kyseinen väite on jätettävä tutkimatta tämän tuomion 91 kohdassa esitetyistä syistä. Valituksessa viitataan näet unionin yleisessä tuomioistuimessa tältä osin esitettyyn argumentaatioon eikä siinä yksilöidä täsmällisesti niitä oikeudellisia virheitä, jotka unionin yleisen tuomioistuimen väitetään tehneen. Sama koskee väitettä, jonka mukaan tuen oikeasuhteisuutta on mahdotonta arvioida asianmukaisesti, jos näitä osuuksia ei ole määritetty riittävästi, koska sitä, miltä kaikilta osin valituksenalaista tuomiota arvostellaan, ei ole ilmoitettu täsmällisesti.

131 On myös jätettävä tutkimatta se Itävallan tasavallan väite, joka koskee voimassa olevan tuen muuttamista ja joka perustuu asetuksen N:o 2015/1589 1 artiklan c alakohdan, luettuna yhdessä asetuksen N:o 794/2004 4 artiklan 1 kohdan kanssa, rikkomiseen, koska kyseistä väitettä ei ole esitetty unionin yleisessä tuomioistuimessa (ks. vastaavasti tuomio 19.7.2012, Alliance One International ja Standard Commercial Tobacco v. komissio, C-628/10 P ja C-14/11 P, EU:C:2012:479, 111 kohta ja tuomio 28.7.2016, Tomana ym. v. neuvosto ja komissio, C-330/15 P, ei julkaistu, EU:C:2016:601, 33 kohta).

132 Itävallan tasavalta ei ole valituksessaan myöskään arvostellut valituksenalaisen tuomion 266 kohtaa, jossa unionin yleinen tuomioistuin on palauttanut mieleen, että komission antama hyväksyntä koski pelkästään hanketta sellaisena kuin se oli sille ilmoitettu ja että mistä tahansa myöhemmästä muutoksesta, joka voi vaikuttaa tukitoimenpiteen sisämarkkinoille soveltuvuuden arviointiin, olisi tehtävä uusi ilmoitus.

133 Itävallan tasavalta viittaa tässä yhteydessä valituksenalaisen tuomion 361 kohtaan, jossa unionin yleinen tuomioistuin perusteli sitä, miksi se hylkäsi sen väitteen, jonka mukaan tulevaisuudessa Hinkley Point C:lle voitaisiin mahdollisesti myöntää lisätukea valtiontakauksen muodossa. Syystä, joka vastaa tämän tuomion 103 kohdassa esitettyä, unionin yleinen tuomioistuin ei kuitenkaan tehnyt oikeudellista virhettä todetessaan, ettei kyseisellä väitteellä voida kyseenalaistaa riidanalaisen päätöksen laillisuutta eikä sitä näin ollen voitu ottaa huomioon tutkittaessa siinä nostettua kannetta, jossa vaadittiin yksinomaan kumoamaan tämä kyseessä olevia toimenpiteitä koskeva päätös.

134 Kuten mainitussa 103 kohdassa on todettu, unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi samoin oikeudellista virhettä tekemättä väitteen, joka perustui siihen, ettei ydinjätteen käsittely- ja varastointikustannusten määrää voida määrittää, korostamalla valituksenalaisen tuomion 355 kohdassa, että komission sisämarkkinoille soveltuviksi toteamat tukitoimenpiteet ovat yksinomaan hinnanerosopimus, valtion kanssa tehtävä sopimus ja luottotakuu ja että riidanalainen päätös ei koske Yhdistyneen kuningaskunnan myöntämää mahdollista valtiontukea ydinjätteen huolto- ja varastointikustannusten kattamiseksi.

135 Lopuksi on todettava väitteestä, joka koskee tukitoimenpidettä Hinkley Pointin ydinvoimalaitoksen ennenaikaisen alasajon tapauksessa ja mahdollista liiallista korvausta, ettei Itävallan tasavalta ole näyttänyt toteen, että unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen todetessaan valituksenalaisen tuomion 279 kohdassa sen jälkeen, kun se oli myöntänyt, etteivät korvausmekanismin tarkat yksityiskohdat olleet komission tiedossa riidanalaisen päätöksen antamisajankohtana, että komissio tyytyy riidanalaisessa päätöksessä hyväksymään Yhdistyneen kuningaskunnan ilmoittaman hankkeen ja että tilanteessa, jossa Yhdistynyt kuningaskunta päättäisi kyseisen päätöksen antamisen jälkeen maksaa korvauksen, joka ylittää omaisuuden riistämisen kompensoimiseksi tarvittavan summan, kyse olisi edusta, jota riidanalainen päätös ei kattaisi ja josta olisi siis ilmoitettava komissiolle.

136 Tästä seuraa, että viidennen valitusperusteen ensimmäinen osa on osittain jätettävä tutkimatta ja se on osittain perusteeton.

Viidennen valitusperusteen toinen osa

– Asianosaisten ja muiden osapuolten lausumat

137 Itävallan tasavalta, jota Luxemburgin suurherttuakunta tukee, arvostelee unionin yleistä tuomioistuinta siitä, että tämä on valituksenalaisen tuomion 309 kohdassa jättänyt ratkaisematta kysymyksen siitä, oliko komission sovellettava takauksia koskevaa tiedonantoa, ja tyytyy vihjaamaan, että kyseisen tiedonannon kriteerejä on kuitenkin noudatettu.

138 Takauksia koskevan tiedonannon 4.2 kohdassa edellytetään joka tapauksessa, että myönnettyyn takaukseen sisältyvän tukiosuuden määrä eli tuensaajan näin saaman edun määrä on määritettävä. Itävallan tasavallan mukaan unionin yleisen tuomioistuimen valituksenalaisen tuomion 300 kohdassa esittämää arviointia, jonka mukaan luottotakuuseen sovelletaan tavanomaisia markkinaehtoja, on siis mahdotonta ymmärtää. Unionin yleinen tuomioistuin on poikennut SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua saatua etua koskevasta oikeuskäytännöstä.

139 Itävallan tasavalta viittaa myös takauksia koskevan tiedonannon 3.2 ja 4.1 kohtaan, joiden mukaan komission on yksittäisten takausten tapauksessa tarkastettava, ettei lainanottaja ole yhteisön suuntaviivoissa valtiontuesta vaikeuksissa olevien yritysten pelastamiseksi ja rakenneuudistukseksi (EUVL 2004, C 244, s. 2; jäljempänä vaikeuksissa olevia yrityksiä koskevat suuntaviivat) tarkoitetuissa taloudellisissa vaikeuksissa. Koska nyt käsiteltävässä asiassa näiden suuntaviivojen mukaisuutta koskevat edellytykset eivät ole täyttyneet, komissio ei olisi voinut todeta luottotakuuta sisämarkkinoille soveltuvaksi. Sen sijaan, että unionin yleinen tuomioistuin olisi tuonut esiin tämän virheen, se on

valituksenalaisen tuomion 338 kohdassa kääntänyt todistustaakan huomauttamalla, että Itävallan tasavalta ja Luxemburgin suurherttuakunta eivät olleet esittäneet, missä määrin EDF oli taloudellisissa vaikeuksissa.

140 Tukiosuuden määrittämisen lisäksi takauksia koskevan tiedonannon 4.1 kohdan b alakohdassa todetaan, että valtiontakauksella on oltava kiinteä enimmäismäärä ja sen voimassaoloajan on oltava rajoitettu. Valituksenalaiseen tuomioon sisältyy oikeudellinen virhe myös tältä osin.

141 Komissio katsoo, että tämä osa on jätettävä tutkimatta, koska sen perusteella ei voida ymmärtää, miltä osin unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisia virheitä, jotka voivat johtaa valituksenalaisen tuomion kumoamiseen.

142 Komissio, Ranskan tasavalta, Unkari, Slovakian tasavalta ja Yhdistynyt kuningaskunta katsovat joka tapauksessa, ettei tämä osa ole perusteltu.

– *Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta*

143 On huomautettava, että unionin yleinen tuomioistuin totesi valituksenalaisen tuomion 309 kohdassa, että ”riippumatta siitä, oliko komission otettava tässä tapauksessa huomioon takauksia koskevassa tiedonannossa vahvistetut kriteerit, Luxemburgin suurherttuakunnan ja Itävallan tasavallan esittämät väitteet on hylättävä seuraavista syistä”. Nämä syyt on esitetty valituksenalaisen tuomion 301–349 kohdassa, joissa unionin yleinen tuomioistuin on vastannut kohta kohdalta kaikkiin väitteisiin, jotka oli esitetty sen osoittamiseksi, ettei komissio ollut noudattanut tätä tiedonantoa.

144 Näistä kohdista valitus koskee kuitenkin vain kyseisen tuomion 338 kohtaa, jossa unionin yleinen tuomioistuin totesi, että Itävallan tasavallan ja Luxemburgin suurherttuakunnan esittämät todisteet eivät voineet osoittaa, että EDF oli vaikeuksissa olevia yrityksiä koskevien suuntaviivojen 9 kohdassa tarkoitetuissa taloudellisissa vaikeuksissa, ja että näin ollen oli hylättävä näiden jäsenvaltioiden esittämä väite siitä, että koska EDF oli vaikeuksissa oleva yritys, komission olisi pitänyt katsoa, että luottotakuuseen sisältyvä tukiosuus oli yhtä suuri kuin kyseisellä luottotakuulla tosiasiallisesti katettu määrä.

145 On siis ilmeistä, että Itävallan tasavallan ensimmäinen väite, jonka mukaan unionin yleinen tuomioistuin on jättänyt ratkaisematta kysymyksen siitä, oliko komission sovellettava takauksia koskevaa tiedonantoa, on perusteeton, koska unionin yleinen tuomioistuin on kuitenkin tutkinut kaikki kyseisen tiedonannon noudattamatta jättämistä koskevat väitteet ja koska sen näihin väitteisiin antamia vastauksia ei valituksenalaisen tuomion 338 kohdassa olevaa vastausta lukuun ottamatta ole arvosteltu.

146 Unionin yleinen tuomioistuin on valituksenalaisen tuomion 300 kohdassa, jota Itävallan tasavallan toinen väite koskee, hylännyt kyseisen jäsenvaltion väitteen, jonka mukaan komissio oli tehnyt virheen, kun se oli ottanut huomioon hinnanerosopimuksen ja valtion kanssa tehtävän sopimuksen vaikutukset arvioidessaan hankkeen kaatumisen riskiä asianmukaisen takuusumman vahvistamiseksi. Unionin yleinen tuomioistuin korosti lähinnä, ettei mikään estänyt ottamasta huomioon näitä vaikutuksia, koska kyseessä olevat toimenpiteet muodostavat kokonaisuuden ja niiden vaikutukset, etenkin hinnanerosopimuksella taattu tulovirta, olivat merkityksellisiä seikkoja hankkeen kaatumisen riskin todennäköisyyttä arvioitaessa.

147 On kuitenkin todettava, että kyseinen väite perustuu valituksenalaisen tuomion virheelliseen tulkintaan siltä osin kuin kyseisen tuomion 300 kohdassa ei mainita sitä, että vaikka hinnanerosopimus ja valtion kanssa tehtävä sopimus otetaan huomioon, luottotakuuseen sovellettiin tavanomaisia markkinaehtoja.

148 Itävallan tasavallan kolmannesta väitteestä, jonka mukaan unionin yleinen tuomioistuin on jättänyt toteamatta, että komissio oli tehnyt oikeudellisen virheen takauksia koskevan tiedonannon osalta, jonka mukaan on selvitettävä, ettei lainanottaja ole vaikeuksissa olevia yrityksiä koskevissa suuntaviivoissa tarkoitetulla tavalla taloudellisissa vaikeuksissa, ja kääntänyt tältä osin todistustaakan valituksenalaisen tuomion 338 kohdassa, on huomautettava, että yhtäältä kyseisen tiedonannon osat, joihin Itävallan tasavalta nojautuu, eivät koske tuen sisämarkkinoille soveltuvuuden arviointia vaan sen arviointia, onko kyseessä valtiontuki.

149 Toisaalta mainitussa kyseisen tuomion 338 kohdassa, joka on ainoa Itävallan tasavallan tuon väitteensä tueksi mainitsema kohta, vain päätetään saman tuomion 323–337 kohdassa suoritettu tutkinta niistä Itävallan tasavallan ja Luxemburgin suurherttuakunnan väitteistä, joiden mukaan todisteet, jotka ne olivat esittäneet ensimmäisen kerran unionin yleisessä tuomioistuimessa vireillä olevan menettelyn aikana, osoittivat, että EDF oli taloudellisissa vaikeuksissa. Kun unionin yleinen tuomioistuin päätteli nämä todisteet tutkittuaan, ettei niillä voitu osoittaa, että EDF oli vaikeuksissa olevia yrityksiä koskevan tiedonannon 9 kohdassa tarkoitetuissa taloudellisissa vaikeuksissa, se ei kääntänyt todistustaakkaa, kuten Itävallan tasavalta väittää. Tämä väite ei siis ole perusteltu.

150 Siitä Itävallan tasavallan viimeisestä väitteestä, jonka mukaan valtiontakauksella on oltava kiinteä enimmäismäärä ja sen voimassaoloajan on oltava rajoitettu, on todettava, että kyseinen väite on tämän tuomion 91 kohdassa mainitun oikeuskäytännön mukaan jätettävä tutkimatta, koska siinä ei ilmoiteta täsmällisesti, miltä kaikilta osin tuomion kumoamista vaaditaan.

151 Tästä seuraa, että viidennen valitusperusteen toinen osa on osittain jätettävä tutkimatta ja se on osittain perusteeton. Tämä viides valitusperuste on näin ollen hylättävä.

152 Kaiken edellä esitetyn perusteella valitus on hylättävä.

Oikeudenkäyntikulut

153 Työjärjestyksen 138 artiklan 1 kohdan mukaan, jota sovelletaan valituksen käsittelyyn työjärjestyksen 184 artiklan 1 kohdan nojalla, asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut.

154 Koska komissio on nyt käsiteltävässä asiassa vaatinut Itävallan tasavallan velvoittamista korvaamaan oikeudenkäyntikulut ja viimeksi mainittu on hävinnyt asian, Itävallan tasavallan on vastattava omista muutoksenhakumenettelystä aiheutuneista oikeudenkäyntikuluistaan ja se on velvoitettava lisäksi korvaamaan komissiolle tästä samasta menettelystä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

155 Työjärjestyksen 140 artiklan, jota sovelletaan valituksen käsittelyyn saman työjärjestyksen 184 artiklan 1 kohdan nojalla, 1 kohdan mukaan asiassa väliintulijoina olleet jäsenvaltiot ja toimielimet vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan. Tšekin tasavalta, Ranskan tasavalta, Luxemburgin suurherttuakunta, Unkari, Puolan tasavalta, Slovakian tasavalta ja Yhdistynyt kuningaskunta vastaavat siis omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (suuri jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

1) Valitus hylätään.

2) Itävallan tasavalta vastaa omista muutoksenhakumenettelystä aiheutuneista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se velvoitetaan lisäksi korvaamaan Euroopan komissiolle tästä samasta menettelystä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

3) **Tšekin tasavalta, Ranskan tasavalta, Luxemburgin suurherttuakunta, Unkari, Puolan tasavalta, Slovakian tasavalta sekä Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.**

Allekirjoitukset